

ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑ¹

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ. Ε. επί των αιρέσεων.

(Γ' μέρος)

9. Ἡ παραθρησκεία ὡς κοινωνική ἀπειλή

Ἐνεκα τῶν σοβαρῶν κοινωνικῶν ἐπιπτώσεων ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων διεθνεῖς ὀργανισμοί, ὅπως τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο, τὸ Συμβούλιο Ὑπουργῶν τῆς Εὐρώπης καὶ πολλὰ Εὐρωπαϊκὰ Κοινοβούλια (Γαλλίας, Γερμανίας, Βέλγιου, Αὐστρίας, Ἀγγλίας, Ἰσπανίας, Ἑλβετίας κ.ἄ.) ἀντιμετωπίζουν τὴν δραστηριότητα τῶν διαφόρων σεκτῶν ὡς ἰδιαίτερα σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα καὶ λαμβάνουν δραστικὰ μέτρα, καθόσον θεωροῦν ὅτι μερικὲς ἀπὸ τίς ὁμάδες αὐτὲς παραβιάζουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὴν θρησκευτικὴ ἐλευθερία².

Τὸ **Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο**, ἤδη τὸ 1984, μὲ βάση τὴν Ἐκθεση Cotrel, ἐξέδωκε τὸ πρῶτο του Ψήφισμα, (22.5.84), τὸ ὁποῖο ἀκολούθησαν δύο ἀκόμη Ψηφίσματα (29.2.96 καὶ 17.2.98). Μὲ τὰ Ψηφίσματα αὐτὰ ἐκφράζει τὴν ἀνησυχία του γιὰ τὴν δραστηριότητα τῶν ὁμάδων αὐτῶν (σεκτῶν), τίς ὁποῖες θεωρεῖ ὡς ἀπειλή γιὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τῶν νεαρῶν κυρίως θυμάτων καὶ καλεῖ τὰ κράτη - μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ὄχι μόνον νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβουν τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴν προστασία τῶν πολιτῶν τους. Μεταφέρουμε ἐδῶ δύο μόνον παραγράφους ἀπὸ τὸ σημαντικώτατο Ψήφισμα τοῦ 1996:

«(Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο): **Ε. θεωρώντας ὅτι ὀρισμένες σέκτες, πού δροῦν**

στό πλαίσιο διασυνοριακοῦ δικτύου ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἐπιδίδονται σέ παράνομες ἢ ἐγκληματικὲς δραστηριότητες καὶ σέ παραβιάσεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως σέ κακομεταχείριση, σεξουαλική βία, ἐγκλεισμούς, σωματεμπόριο, ἐνθάρρυνση ἐπιθετικῆς συμπεριφορᾶς, μέχρι καὶ προπαγάνδα ρατσιστικῶν ἰδεολογιῶν, σέ φορολογικὲς ἀπάτες, μεταφορὲς κεφαλαίων, ἐμπόριο ὄπλων, διακίνηση ναρκωτικῶν, παραβίαση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας ἢ σέ παράνομη ἄσκηση τῆς ἰατρικῆς, κλπ.»

«... **4. καλεῖ τίς κυβερνήσεις τῶν κρατῶν μελῶν νὰ μὴ καταστήσουν τὴ χορήγηση τοῦ θρησκευτικοῦ καθεστῶτος αὐτόματη καὶ νὰ μελετήσουν, σέ περιπτώσεις πού σέκτες ἐμπλέκονται σέ σκοτεινὲς ἢ ἐγκληματικὲς δραστηριότητες, τὴν ἄρση τοῦ καθεστῶτος τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, πού τοὺς παρέχει φορολογικὰ πλεονεκτήματα καὶ κάποιας μορφῆς νομικὴ προστασία».**

Τὸ ἴδιο ἐπισημαίνει τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο καὶ στό Ψήφισμα τῆς 17.2.1998.

- Τὰ Ψηφίσματα τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου βρῆκαν μεγάλη ἀπήχηση καὶ στό **Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης**, τὸ ὁποῖο μὲ τίς 1178/1992 καὶ 14/12/1999 Συστάσεις τῆς Κοινοβουλευτικῆς του Συνελεύσεως, ἐκφράζει τὴν ἀνησυχία του γιὰ τὴν δραστηριότητα τῶν ὁμάδων αὐτῶν καὶ συνιστᾷ τὴν ἀνάγκη λήψεως «ἐκπαιδευτικῶν καὶ νομοθετικῶν μέτρων» γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος στὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐνημερώσεως τοῦ κοινῶν καὶ τῆς προστασίας τῶν ἀνηλίκων.

- Ἐπὶ τῆ βάσει τῶν Ψηφισμάτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου μερικὲς χῶρες τῆς Εὐ-

1. Εἰσήγηση πραγματοποιηθεῖσα στό Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

2. Ὁ καλὰ πληροφορημένος στὰ θέματα αὐτὰ καὶ ἐγκριτος νομικός κ. Γ. Κρίππας, μέλος τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων, ἔχει καταγράψει σέ πληθῆρα ἄρθρων του καὶ εἰσηγήσεών του τὴν ἐπικρατοῦσα διεθνῶς κατάσταση καὶ τὴν δημιουργηθεῖσα νομολογία.

ρωπαϊκής Ένωσης ανέλαβαν πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση του προβλήματος με την συγκρότηση Ειδικών Κρατικών Έπιτροπών ή με την κατάρτιση ειδικών προγραμμάτων. Αναφέρομε μερικές απ' αυτές:

- Στην **Γαλλία**, μετά τα τρομερά γεγονότα της Έλβετίας τον Οκτώβριο του 1995 με τον Λύκ Ζιρέ του "Τάγματος του Ναού του Ήλιου" και τη συνέχειά τους στη Γαλλία τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους, η Γαλλική Κυβέρνηση συγκρότησε Κοινοβουλευτική διϋπουργική Έπιτροπή (Διϋπουργική Άποστολή για την καταπολέμηση των αιρέσεων), η οποία παρακολουθεί τη δραστηριότητα των "νεοφανών αιρέσεων" (σεκτών). Επίσης ο Πρόεδρος Ζάκ Σιράκ έγκαινίασε κυβερνητική οργάνωση που θά επιβλέπει τις ομάδες αυτές και τόνισε ότι *"ή χαλαρότητα προς τις αίρέσεις μπορεί να οδηγήσει στην ανεξέλεγκτη διάδοση των τελετουργικών αὐτοκτονιών και δολοφονιών"*.

Άκόμη, η Γαλλική Έθνοσυνέλευση συνέταξε Έκθεση (31.1.2001) που αναφέρεται στον κίνδυνο των αιρέσεων καταρτίζοντας και σχετικούς καταλόγους. Η Γαλλία έχει θεσπίσει και ειδικό νόμο περί των αιρέσεων (ν. 2001-504 της 12.6.2001).

Επίσης τό Γαλλικό Υπουργείο Δικαιοσύνης μέ δύο έγκυκλίους του (1.12.1996 και 22.2.1998) άπευθύνεται στους Γάλλους Εισαγγελεῖς καλώντας τους νά διώκουν ποινικῶς τά έγκλήματα που διαπράττονται ένδεχομένως άπό τις αίρέσεις.

Η Γαλλίδα Υπουργός Νεότητος και Άθλητισμοῦ μέ Έγκυκλιό της προς τούς Γάλλους Νομάρχες (21.4.1999) ζητεῖ νά ευαισθητοποιήσουν τις ὑπ' αὐτοῦς ὑπηρεσίες για τόν κίνδυνο των αιρέσεων.

- Στην **Γερμανία**, ασχολείται μέ τις καταστροφικές αυτές λατρείες τό Υφυπουργείο Οἰκογενείας και Νεότητος. Επίσης η Γερμανική Όμοσπονδιακή Βουλή έξέδωσε τό 1998 ογκῶδες τεῦχος προς έννημέρωση των πολιτών, διαθέτει δέ ειδικές ὑπηρεσίες προστασίας των πολιτών.

- Στην **Αὐστρία** ιδρύθηκε (ν. 20.8.1998) ειδική κρατική Υπηρεσία προστασίας του κοινού έναντι των αιρέσεων.

- Στο **Βέλγιο** τό Κοινοβούλιο κατήρτισε Έκθεση περί των νεοφανών αιρέσεων, ὅμοια της Γαλλικής, η ὁποία μάλιστα συμπεριλαμβάνει και κατάλογο των αιρέσεων.

- Άλλά και στην **Έλβετία**, τό Έλβετικό Κοινοβούλιο συνέταξε ανάλογη Έκθεση περί των αιρέσεων στίς 1.7.1999.

- Στην **Έλλάδα** είναι γνωστές οἱ αποφάσεις ὑπ' άριθ. 7380/1995 του Πρωτοδικείου Άθηνών και ὑπ' άριθ. 10493/1996 του Έφετείου Άθηνών, μέ τις ὁποῖες διελύθη τό γνωστό Κ.Ε.Φ.Ε., μετά την εισαγγελική έρευνα του κ. Ιωάν. Άγγελῆ, γιατί θεωρήθηκε *"οργάνωση μέ ολοκληρωτικές δομές και τάσεις"* και *"οργάνωση μέ πρακτικές ιατρικά, κοινωνικά και ήθικά επικίνδυνες και επιβλαβείς"*.

Άποφάσεις Έλληνικῶν Δικαστηρίων έχουν επίσης έκδοθῆ για την οργάνωση των Χάρε Κρίσνα. Παραλείπω νά αναφερθῶ στίς γνωστές πολλαπλές αποφάσεις επί προσηλυτισμῶ "Μαρτύρων του Ίεχωβά" (και ὄχι χριστιανῶν ὅπως αὐτοχαρακτηρίζονται αὐθαίρετα) και Πεντηκοστιανῶν.

Σημειώνουμε παρενθετικά ὅτι τά διαδιδόμενα περί τάχα καταδίκες της Έλλάδος άπό τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων επειδή εφήρμοσε τόν νόμο περί άπαγορεύσεως του άθεμίτου προσηλυτισμοῦ, είναι άπολύτως άναληθῆ και άβάσιμα.

Δυστυχῶς, μέχρι σήμερα στην Έλλάδα **δέν** έχει ληφθῆ μέριμνα εκ μέρους της Πολιτείας για την μελέτη του προβλήματος και **δέν** έχει ιδρυθῆ ειδική Κρατική Έπιτροπή, ὅπως σέ άλλες χῶρες της Εὐρώπης για την παρακολούθηση ένδεχομένης έγκληματικής δραστηριότητος μερικῶν σεκτών. Η Ίερά Σύνοδος και ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος έχουν άποστείλει τρεῖς έπιστολές στους Υπουργούς Έθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων (1999-2001-2004), στίς ὁποῖες εκτίθενται, τό έργο της Έκκλησίας στον τομέα αὐτό και οἱ τρόποι προσφορᾶς

βοηθείας εκ μέρους της Ἐκκλησίας σέ θύματα καί στίς οἰκογένειές τους, καί ζητεῖται ἡ σύσταση μιᾶς εἰδικῆς Κρατικῆς Ἐπιτροπῆς. Στήν πρόταση αὐτή τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχει δοθῆ μέχρι σήμερα ἀπάντηση.

Ἀνάλογο αἴτημα κατετέθη πρός τό Προεδρεῖο τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων τό 2002 (24 Ἀπριλίου) εκ μέρους 65 Βουλευτῶν τῶν δύο μεγάλων Ἑλληνικῶν Κομμάτων (μέ πρωτοβουλία τῶν κ. κ. Παπαθεμελῆ καί Ἀνδρουλάκου), γιά τήν σύνταξη Ἐκθέσεως γιά τήν κατάσταση πού επικρατεῖ στήν χώρα μας. Καί ἡ πρωτοβουλία αὐτή δέν ἐτελεσφόρησε. Ἔτσι μόνη ἡ Ἐκκλησία μας ἀσχολεῖται σοβαρά μέ τό πρόβλημα, μέσα στά πλαίσια πού τό Σύνταγμα καί οἱ Νόμοι Τῆς τό ἐπιτρέπουν.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, διαπιστώνεται συχνά μιᾶ εὐνοϊκή μεταχείριση τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, εκ μέρους τῶν ΜΜΕ, ἐν ὀνόματι δῆθεν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων. Ἀκόμη, παρατηρεῖται τό φαινόμενο νά παραποιεῖται ἢ νά ἀποκρύπτεται ἡ ἀλήθεια γιά τό τί ἰσχύει νομικά στίς ἄλλες χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἢ νά διαστρεβλώνονται ἀκόμη καί ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ὅπως, φερειπείν, στήν ὑπόθεση Κοκκινάκη (“Μάρτυς τοῦ Ἰεχωβά”), Λαρίση (Πεντηκοστιανός) κ.ἄ. Εἶναι γνωστόν ὅτι οἱ ἴδιοι αὐτοί κύκλοι προκαλοῦν συχνά συζητήσεις περί τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, περί τοῦ χωρισμοῦ Κράτους καί Ἐκκλησίας κ.λπ. Δέν εἶναι περίεργο ὅτι τά ἴδια αἰτήματα ἐπαναλαμβάνουν καί οἱ διάφορες νεοφανεῖς αἱρέσεις. (Περί τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στίς ἄλλες Εὐρωπαϊκές χώρες, βλ. ἐργασία τοῦ κ. Γ. Κρίππα: “Ἡ συνταγματική κατοχύρωση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν παρ’ ἡμῖν καί ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ” καί τοῦ ἰδίου: “Σχέσεις Ἐκκλησίας - Πολιτείας εἰς τās χώρας - μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Καί τά δύο στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: www.ecclesia.gr).

Ἡ ἀντιμετώπιση ὁμως τῶν σοβαρῶν προβλημάτων πού δημιουργοῦνται ἀπό τήν δρα-

στηριότητα μερικῶν νεοφανῶν αἱρέσεων εἶναι κυρίως ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας, καθόσον πολλές φορές πρόκειται περί ομάδων μέ ἐγκληματικά “δόγματα” καί ἐγκληματική δραστηριότητα. Καί τό ἐγκλημα δέν εἶναι δυνατόν νά ἀντιμετωπισθῇ ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀλλά ἀπό τοῦς ἀρμόδιους κρατικούς φορεῖς. Ὑπεύθυνη σ’ αὐτές τίς περιπτώσεις νά ἀντιμετωπίσει τόν κίνδυνο πού ἀπειλεῖ τοῦς Ἑλληνες πολίτες καί μάλιστα τοῦς νέους, ἀλλά καί τό κοινωνικό σύνολο εἶναι ἡ Ἑλληνική Πολιτεία. Αὐτή εἶναι ἐνταγμένη νά προστατεύει, κατά τό Σύνταγμα, τά ἔννομα ἀγαθά, τήν ζωή τῶν πολιτῶν, τήν παρουσία τους, τήν δημόσια τάξη καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Αὐτό γίνεται σέ πολλές εὐρωπαϊκές δημοκρατικές χώρες, αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά γίνεται καί στήν πατρίδα μας. Προτοῦ μιᾶ ἀρμόδια ἀρχή δώσει ἄδεια λειτουργίας κάποιου δῆθεν “εὐκτηρίου οἴκου” ἢ κάποιας δραστηριότητος, ὀφείλει νά ἐξετάζει μήπως πίσω ἀπό ἕνα “θρησκευτικό ἢ πολιτιστικό ἢ θεραπευτικό κλπ.,” προσωπεῖο κρύπτεται μιᾶ ἄλλη ταυτότητα μέ ἐπικίνδυνο χαρακτήρα, ἡ ὁποία μέ τό προσωπεῖο πού προβάλλει ἐπιδιώκει νά ἀποκτήσει ὀφέλη καί πλεονεκτήματα. Αὐτό μᾶς προτρέπουν νά κάνουμε τά Ψηφίσματα τῆς Εὐρώπης. Καί σ’ αὐτό θά ἀνέμενε κανεῖς νά μιμούμεθα τίς ἄλλες Εὐρωπαϊκές χώρες, μιᾶ καί τό συνηθίζουμε νά τίς μιμούμεθα σέ τόσα ἄλλα, πού συνήθως εἶναι ξένα ἄν μή καί βλαπτικά γιά τήν ἐθνική μας ταυτότητα καί τίς παραδόσεις μας. Αὐτό πρέπει νά γίνεται ἀπό τίς ἀρμόδιες Ἀρχές καί οὔτε νά ἐπιρρίπτεται στήν Ἐκκλησία ἡ εὐθύνη γιά τήν ἐπικρατοῦσα κατάσταση ἀσυδοσίας, οὔτε νά ἀφήνεται ἀπροστάτευτος ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικός Λαός. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀναλάβει κάθε ἀρμόδιος τίς εὐθύνες του.

Κι ἐδῶ πρέπει νά ἐπισημάνουμε ὅτι συχνά διαπιστώνεται ἡ ὑπαρξη κενοῦ στήν δυνατότητα ἀντιμετώπισεως αὐτοῦ τοῦ προβλήματος ἀπό πλευρᾶς δικαστικῆς καί ἀστυνομικῆς. Ἀφ’ ἐνός μὲν, λόγω ἐλλείψεως τῆς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο νομοθεσίας, ἀφ’ ἐτέρου δέ, λόγω

τῆς μὴ ἀποδοχῆς τῆς θέσεως, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίδραση ἑνὸς «ἐγκληματικοῦ δόγματος» μιᾶς σέκτας, ἢ κατ' ἐντολήν της, εἶναι δυνατόν ἕνα θῦμα νὰ ὀδηγηθῆ στὴν διάπραξη ἐγκλήματος. Αὐτὸ ἔχει διαπιστωθεῖ, ὄχι μόνον στό ἐξωτερικό, ἀλλά καί στήν Ἑλλάδα. Συχνά οἰκογένειες θυμάτων διαμαρτύρονται στό Γραφεῖο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἰρέσεων, ὅτι δέν κατέστη δυνατή ἡ νομική ἀντιμετώπιση τῶν περιπτώσεών τους. Συνήθως, κατὰ τὴν ἔρευνα περιπτώσεων πού ἐμπεριέχουν τὴν ὑποψία ἐμπλοκῆς τέτοιων ομάδων σέ ἐγκληματική δραστηριότητα (πιθανότητα πού καταγράφεται συχνά ἀπό τόν Τύπο) δέν γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ ἀνάγκη ἐρεύνης καί πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή, δηλαδή τῆς διαπράξεως ἑνὸς ἐγκλήματος ὑπὸ τὴν ἐπίδραση ἑνὸς «ἐγκληματικοῦ δόγματος» μιᾶς συγκεκριμένης ομάδος (παράδειγμα ἡ περίπτωση τῶν νεοσατανιστῶν τῆς Παλλήνης, ὅπου ἀπερρίφθη ἡ θέση τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου γιὰ τὴν διερεύνηση καί αὐτῆς τῆς πλευρᾶς).

Κατακλείοντας, συνοπτικά ὑπογραμμίζουμε, ὅτι πέραν τῶν πνευματικῶν προβλημάτων παρουσιάζονται καί σειρά κοινωνικῶν προβλημάτων ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν “σεκτῶν”, πού ἀφοροῦν στὴν ἀνθρώπινη προσωπικότητα καί στὴν ἀτομικὴ ἐλευθερία, στὴν κοινωνικὴ συνοχή καί ἀσφάλεια, στὴν οἰκογένεια, στό ἐπάγγελμα, στὴν παιδεία, στὴν ψυχικὴ καί σωματικὴ ἰσορροπία, ὑγεία καί ἀκεραιότητα τῶν θυμάτων, στὴν ἐπανένταξη πρώην θυμάτων μέσα στό κοινωνικό σύνολο, στὴν κρατικὴ ἀσφάλεια καί στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καί ἐν γένει στόν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμό, ὁ ὁποῖος κατὰ κύριο λόγο ἐδραιώνεται πάνω στὴν περί κόσμου καί ἀνθρώπου χριστιανικὴ διδασκαλία.

Νομίζω, ὅτι ὅλα αὐτὰ πού ἐκθέσαμε - χωρὶς μισαλλοδοξία ἢ ὑπερβολή - εἶναι ἀρκετὰ νὰ καταδείξουν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς δραστηριότητος τῶν “νεοφανῶν αἰρέσεων” καί τῆς παραθρησκείας (σεκτῶν), εἶναι καί σοβαρώτατο κοινωνικό πρόβλημα. Καί ὡς τέτοιο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀντιμετωπίζεται καί στὴν χώρα μας.

10. Συμπεράσματα:

α. Αὐτὸ πού ἄλλοτε ἀκούγαμε νὰ ἐπαναλαμβάνεται συχνά ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες εἶναι καλές καί ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἕνας γιὰ ὅλους, ἀποδεικνύεται ὅτι σήμερα δέν ἔχει καμμιά σοβαρὴ βάση. Ὅχι μόνον ὅλες οἱ θρησκείες δέν εἶναι ἴδιες, ὄχι μόνον ὅλες οἱ θρησκείες δέν εἶναι καλές, ὄχι μόνον ὁ Θεός δέν εἶναι ἕνας καί ἴδιος γιὰ ὅλους, ἀλλά εἶναι βέβαιον πλέον ὅτι ὑπάρχουν σήμερα καί μερικές “θρησκείες ἄθες” πού εἶναι καί ἐπικίνδυνες, γιατί ἔχουν ἐγκληματικά δόγματα καί ἀνατρέπουν τίς καθιερωμένες ἀξίες καί τοὺς θεσμούς, ἐνίοτε δέ ἀπειλοῦν τὰ χρηστὰ ἦθη καί τὴν δημόσια τάξη.

β. Πολυεθνικὲς ἐταιρεῖες (ὅπως ἡ “Σκοπιά”) ἢ ἡ λερναία ὕδρα τοῦ νοτιοκορεάτη Μούν (μέ τὰ 100 ὀνόματα) ἢ ἡ Σαηεντολογία (πρῶην ΚΕΦΕ), μέ τὰ ποικίλα προγράμματα, ἢ οἱ ομάδες μέ τὰ προσωπεῖα τῆς ψυχολογίας καί τῆς ἐναλλακτικῆς ἰατρικῆς κ.ἄ., ἐπιδιώκουν νὰ διαβρώσουν συνειδήσεις, ὀργανισμούς ἢ καί δημόσιους φορεῖς. Ἀκούγονται μάλιστα καί περιπτώσεις διδασκαλίας διαλογιστικῶν τεχνικῶν μέσα σέ σχολεῖα ἢ μαθημάτων γιόγκα σέ προγράμματα γυμναστικῆς συλλογικῶν φορέων. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀσχοληθοῦν κάποιοι ἀρμόδιοι μέ τὴν ἔρευνα τῆς ἐνδεχομένως παράνομης δραστηριότητος μερικῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων. Καί τέτοιοι ἀρμόδιοι εἶναι ἀσφαλῶς ὅλοι οἱ κρατικοὶ φορεῖς οἱ ταγμένοι νὰ περιφρουροῦν τὰ ἔννομα ἀγαθὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

γ. Τὰ ποικίλα προσωπεῖα τῶν περισσοτέρων νεοφανῶν αἰρέσεων ὑποκρύπτουν κινδύνους, οἰκονομικές καί ἄλλες παράνομες δραστηριότητες (βλ. τὸ πιὸ πάνω Ψήφισμα τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου) καί ἐπομένως ἐμπύπτουν στόν ἔλεγχο τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν. Τὰ τεράστια οἰκονομικά μέσα πού διαθέτουν οἱ διάφορες ομάδες καί τὰ ὁποῖα προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν θυμάτων τους, διευκολύνουν τὰ μέγιστα τὴν ἐξάπλωσή τους στὴν Ἑλλάδα καί στίς χειμαζόμενες Ὀρθόδοξες Ἀνατολικές χώρες.

δ. Η ολοκληρωτική (δικτατορική, φασιστική) δομή και οργάνωση των περισσοτέρων από τις ομάδες της παραθρησκείας αποτελεί απειλή για την προσωπικότητα του ατόμου, την ελευθερία του, την ψυχοσωματική υγεία του, απειλή κατά των δημοκρατικών αρχών, κατά των δικαιωμάτων του ατόμου, κατά των κοινωνικών αξιών και ήδη έχει προχωρήσει στην διάβρωση των οικονομικών και πολιτικών δομών πολλών χωρών της Ευρώπης και ιδιαίτερα της Ανατολικής (λόγω των ειδικών εκεί συνθηκών).

ε. Δέν αρνούμεθα τό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας για κάθε άνθρωπο. Όμως πρέπει νά έντοπίσουμε την επικίνδυνη δραστηριότητα, όπου αυτή υπάρχει, τόν άνέντιμο και άθέμιτο προσηλυτισμό πού άσκειται κάτω από ποικίλα προσωπεία και νά καταρρίψουμε τά προσωπεία αυτά για νά φανούν τά πονηρά πρόσωπα. Άκόμη πρέπει νά σεβαστούμε τό δικαίωμα της Έκκλησίας μας και τό καθήκον της νά προφυλάσσει τό Ποίμνιό της άπ' αυτή την λαίλαπα και την απειλή και νά θεραπεύει, όπου αυτό εΐναι δυνατόν, τίς πληγές των θυμάτων των ολοκληρωτικών αυτών οργανώσεων, πού προστρέχουν στην βοήθειά της. Γιατί κι αυτό διαπιστώνουμε συχνά: Όταν δηλαδή έρχεται στή δημοσιότητα κάποιο άπό τά πολλά δράματα των θυμάτων των αίρέσεων, τότε άκούμε μερικούς νά λένε ύποκριτικά: και τί κάνει ή Έκκλησία; Θέλουν

τας νά ρίξουν επάνω της όλη την ευθύνη. Όταν πάλι ή Έκκλησία προειδοποιεί ή μέ πόνο καταγγέλλει τούς κινδύνους και τίς καταστροφικές συνέπειες άπό την δραστηριότητα των ομάδων αυτών, τότε δέχεται σφοδρή επίθεση και κατηγορείται για φανατισμό και μισαλλοδοξία ή για κινδυνολογία.

στ. Κλείνοντας, θά ήθελα νά ύπογραμμίσω, ότι, μετά άπό μία μακρά εμπειρία μας στον τομέα της μελέτης και της αντιμετώπισης του προβλήματος των νεοφανών αίρέσεων και της παραθρησκείας, στό Γραφείο της Έρεάς Συνόδου, όσοι άσχολούμαστε στον ευαίσθητο αυτό τομέα, διαπιστώνουμε καθημερινά ότι τό πρόβλημα έξακολουθεί νά διατηρεί τόν έντονο θρησκευτικό, εκκλησιαστικό αλλά και κοινωνικό χαρακτήρα του. Γι' αυτό και πιστεύουμε ότι όφείλουμε νά αναγνωρίσουμε έγκαίρως όλοι μας, ότι ή δραστηριότητα των νεοφανών αίρέσεων και των παραθρησκευτικών ομάδων άποτελεί και για την Έκκλησία μας, αλλά και για την Πατρίδα μας ένα καυτό πρόβλημα, θρησκευτικό, εκκλησιαστικό και κοινωνικό και ως τέτοιο πρέπει νά αντιμετωπιστεί χωρίς καμμία καθυστέρηση. Όποιαδήποτε άλλη σκέψη στην εκτίμησή του θά εΐναι ένα επικίνδυνο και άσυγχώρητο λάθος και τότε τό πρόβλημα αυτό θά γίνη μία βέβαιη απειλή.

Σημ. Έ: Τό άρθρο του π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου (†) «Ο ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ» (β' μέρος) μεταφέρεται στό επόμενο τεύχος.

Ένας άδελφός ρώτησε τόν άββά Κρόνιο: «Τί νά κάνω μέ την λήθη πού αιχμαλωτίζει τόν νοϋ μου και δέν μ' αφήνει νά άντιλαμβάνομαι, έως ότου μέ πλησιάσει στην άμαρτία»; Του άπαντά ό Γέροντας: «Όταν πήραν την κιβωτό οί άλλόφυλοι, έξαιτίας της κακής συμπεριφοράς των Ισραηλιτών, την έσυραν, ώσπου την έφεραν στον οΐκο του Δαγών, του θεοϋ τους».

Έπεσε τότε μέ τό πρόσωπο στην γη ό άδελφός και εΐπε:

«Τί σημαίνει αυτό;» Και ό Γέροντας άποκρίθηκε: «Εάν οί άλλόφυλοι της ψυχής προλάβουν νά αιχμαλωτίσουν τόν νοϋ του ανθρώπου άπό άφορμές πού δίνει ό ΐδιος, τόν σέρνουν κατά τόν ΐδιο τρόπο, έως ότου τόν φέρουν πάνω στο άόρατο πάθος. Σ' εκείνο τό σημείο άκριβώς, άν κάνει στροφή ό νοϋς και ζητήσει τόν Θεό ένθυμούμενος μάλιστα την αιώνια κρίση, ευθύς τό πάθος πέφτει και έξαφανίζεται. Έχει γραφεί άλλωστε ότι, "εάν άπομακρυνθείς άπό τόν δρόμο σου και στενάξεις μετανωώντας, τότε μονό θά σωθείς και θά καταλάβεις σε τί κατάσταση βρισκόσουν"».

“Τό Μέγα Γεροντικό”, έκδ.: Ι. Ήσυχ. “Τό Γενέσιον της Θεοτόκου”, Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

Η ΑΧΜΑΝΤΙΓΙΑ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου

Ποιά είναι η Άχμαντίγια (Ahmadiyya)

Η Άχμαντίγια είναι μία ισλαμική σέκτα ή όποια δημιουργήθηκε από τον Mirza Ghulam - Ahmad (1835-1908) τον Μάρτιο του 1889. Οι διδασκαλίες της Άχμαντίγια έχουν έκδηλο συγκρητιστικό χαρακτήρα και αποτελούν σύζευξη Ισλαμικών, Ίνδουιστικών και κάποιων χριστιανικών στοιχείων. Κυρίαρχο όμως στοιχείο είναι τό Ισλαμικό. Η Άχμαντίγια ανήκει στίς σέκτες πού δραστηριοποιούνται ποικιλοτρόπως χωρίς νά φείδεται «ίεραποστολικών» προσπαθειών γιά νά διαδώσει τίς απόψεις της. Τό παραδοσιακό Ισλάμ θεωρεί τήν Άχμαντίγια ώς άκραία αίρεση και ή τοποθέτησή του άπέναντί της είναι έχθρική.

Ο μεγαλύτερος άριθμός όπαδών της από τά 10 έκατομμύρια περίπου παγκοσμίως βρίσκεται στό Πακιστάν. Ο ιδρυτής της πίστευε ότι τόν είχε εκλέξει ό Θεός γιά νά πραγματοποιήσει μία ειδική άποστολή. Τό 1891 αύτοανακηρύχθηκε Μαχντί, δηλαδή νέος επανερχόμενος Μεσσίας του Ισλάμ και τό 1904 θεώρησε τόν έαυτό του και ώς Άβατάρ του Κρίσνα. Ως επανερχόμενος μεσσίας θεωρούσε ότι ταυτιζόνταν και μέ τόν προσδοκώμενο Χριστό από τούς χριστιανούς. Το

1914 ή κίνηση διασπάστηκε σέ δύο κλάδους. Άφορμή τής διάσπασης ύπήρξε ή άσυμφωνία στόν τρόπο κατανόησης του ίδρυτή τής κίνησης Mirza Ghulam - Ahmad σέ συνάρτηση μέ άλλες θεμελιώδεις άρχές του Κορανίου.

Οι απόψεις τής Άχμαντίγια γιά τόν Χριστό

Η Άχμαντίγια γενικά διατηρεί άρνητική στάση άπέναντι στό Χριστιανισμό. Στήν έν λόγω ισλαμική σέκτα όμως συναντᾶ κανείς μία άνιστόρητη και περιέργη προσέγγιση του προσώπου του Χριστού ιδιαίτερος σέ ό,τι άφορᾶ τά πάθη Του και τήν άνάστασή Του. Κατά τούς ισχυρισμούς τής Άχμαντίγια, ό Χριστός δέν πέθανε στό σταυρό. Στή θέση του, πέθανε κάποιος άλλος. Μόλις συνήλθε από τά βασανιστήρια έφυγε μαζί μέ τή μητέρα του και πήγε στην Ίνδία και πίο συγκεκριμένα στό Srinagar τήν πρωτεύουσα του Κασιμίρ. Επέλεξε νά επιστρέψει στην Ίνδία, γιατί κατά τούς ισχυρισμούς τους, είχε ζήσει εκεί ήδη κατά τή νεότητά του ώς δάσκαλος τής γιόγκα. Στό Srinagar έζησε διδάσκοντας μέχρι τήν ήλικία των 120 ετών όπου πέθανε. Έκει μάλιστα ύπάρχει και ό τάφος του.

Έάν θελήσουμε νά σχολιάσουμε τίς απόψεις τής Άχμαντίγια γιά τόν Χριστό βρισκόμαστε μπροστά σέ μία τυπική περίπτωση όπου ή Ευαγγελική διδασκαλία αντικαθίσταται μέ άνιστόρητα μυθεύματα. Οι ισχυρισμοί τής Άχμαντίγια περί Χριστού αποτελούν ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα φαντασιώσεων πού έχουν αντικαταστήσει τήν ιστορία. Είναι όμως γνωστό ότι τό χάσμα μεταξύ φαντασίωσης και ιστορίας είναι άγεφύρωτο.

1 Για τη σύνταξη του παρόντος άρθρου βασιστήκαμε στά: **J.Jamier**, Ahmadiyya, Dictionnaire des Religions, 1985², σ. 17 . Kompaktlexikon Religionen, (Hrsg.**R. Hauth**), 1998, σσ .13-14. Handbuch Religiose Gemeinschaften und Weltanschauungen, (Hrsg: **H.Reller, H.Krech, M.Kleiminger**),2000⁵, σσ. 915 - 924 . **Irving Hexham**, Pocket Dictionary of New Religious Movements , 2002 , σ . 10 . **Nicolette Bohn**, Kleines Lexikon der Sekten, Psychogruppe und Strukturvertriebe, 2005, σσ . 17 - 18.

Ο μακάριος Έπιφάνιος έλεγε: «Μεγάλη ασφάλεια γιά τήν άποφυγή τής άμαρτίας είναι ή άνάγνωση τής Αγίας Γραφής».

“Τό Μέγα Γεροντικό”, έκδ.: Ί. Ήσυχ. “Τό Γενέσιον τής Θεοτόκου”, Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

Ο π. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΓΟΝΕΩΝ

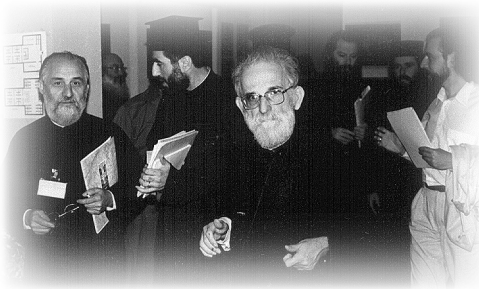
του κ. Κων/νου Παπαχριστοδούλου,
Προέδρου του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Σάν συμπλήρωμα σέ παι-
λαιότερο άφιέρωμά μας
στόν π. Άντώνιο Άλεβιζό-
πουλο, μέ τήν εύκαιρία τών
δέκα χρόνων από τήν έκ-
δημία του, θεωρούμε πολύ
σημαντικό νά γνωρίσουμε
στούς άναγνώστες μας τόν
τρόπο σκέψης και δράσης
του π. Άντωνίου μέσα από τό κατ' έξοχήν
πνευματικό του δημιούργημα, τήν «**Πανελλή-
νια Ένωση Γονέων γιά τήν προστασία του
Έλληνορθόδοξου Πολιτισμού τής Οικογε-
νείας και του άτόμου**».

Ο μακαριστός π. Άντώνιος, στά πλαίσια
τής ποιμαντικής του δραστηριότητας στό χώρο
των αίρέσεων και τής παραθρησκείας, δημιούρ-
γησε τήν «Ένωση», τήν γνωστή μας Π.Ε.Γ.

Δέν είναι ύπερβολή νά ποϋμε, ότι ή «**Πα-
νελλήνια Ένωση Γονέων**» -μέ έδρα τήν
Άγία Παρασκευή Άττικής- ήταν γιά τόν π.
Άντώνιο ένα πνευματικό του τέκνο, ένα δη-
μιούργημα πού όχι μόνον έφερε άπλώς τήν
προσωπική του σφραγίδα, αλλά ό π. Άντώ-
νιος και ή Π.Ε.Γ. ήταν ταυτισμένοι όπως οί
δύο όψεις ενός νομίσματος. Η έμπειρία και
ή ποιμαντική του δράση στή Γερμανία καθώς
και ή έπαφή του μέ αντίστοιχες οργάνωσεις
Γονέων του έξωτερικού, αλλά και ή ανάγκη
δημιουργίας ενός φορέα πού θά άσχολείται
άποκλειστικά μέ τά προβλήματα πού δημι-
ουργούν οί έξαρτήσεις από τίς παραθρη-
σκευτικές ομάδες, έδωσαν τό έναυσμα γιά τή
δημιουργία αυτής τής Ένώσεως πού έπιτελεί
σήμερα πολύπλευρο έργο.

Η Πανελλήνια Ένωση Γονέων ήταν γιά
τόν π. Άντώνιο πρώτα άπ' όλα μιά ομά-
δα αυτοβοήθειας και άποτελούνταν κυρίως

άπό γονείς τών όποιών τά
παιδιά είχαν πέσει θύματα
παραθρησκευτικών όλοκλη-
ρωτικών ομάδων. Ο άγώνας
πού καταβάλλονταν ήταν
τιτάνιος. Ο π. Άντώνιος με-
λετοϋσε μέ τούς συνεργά-
τες του τό σκηνικό αίρέσε-
ων και παραθρησκευτικών

ομάδων και άπαντοϋσε σέ κάθε αίρετική
διδασκαλία μέ τό Ευαγγέλιο τής Όρθόδοξης
πίστης. Οί γονείς αλλά και όποιοσδήποτε
είχε ανάγκη βοήθειας μποροϋσε έτσι νά βρεί
«εύήκοον οϋς» στό πρόβλημά του και κυρίως
έναν γνώστη τών σκοτεινών διαδρομών τής
παραθρησκείας. Αυτό όφείλονταν στήν πολύ
καλή γνώση του σκηνικού τών διαφόρων αί-
ρέσεων και παραθρησκευτικών ομάδων πού
είχε ό π. Άντώνιος και στά εκπαιδευμένα γι'
αυτό τό σκοπό, μέλη τής Ένώσεως. Πολλοί,
παλιοί συνεργάτες θυμούνται χαρακτηριστι-
κά, τά εκπαιδευτικά σεμινάρια, τίς ήμερίδες,
τά συνέδρια και τά μαθήματα πού οργάνωνε
ό μακαριστός πατήρ γιά τά μέλη τής Ένώσε-
ως. Μαθήματα πού έξαντλοϋσαν όποιοδήποτε
θέμα άπ' όλες του τίς πλευρές μέ τήν άν-
τίστοιχη άγιογραφική, πατερική, δογματική
και εκκλησιολογική κατοχύρωση.

Σημαντική παράμετρος στήν ανάπτυξη
και δραστηριότητα τής Π.Ε.Γ. άπετέλεσε ή
σύνδεσή της μέ τόν οργάνισμό τής Έκκλησί-
ας. Ο μακαριστός π. Άντώνιος, από τή θέση
του «Γραμματέως τής Συνοδικής Έπιτροπής
έπί τών Αίρέσεων» φρόντισε νά κατοχυρώ-
σει τήν όλη εργασία, διά Συνοδικών Έγκυ-
κλίων και άλλων επίσημων εκκλησιαστικών
έγγράφων ώστε ή όλη δραστηριότητα νά
βρίσκεται κάτω από τήν σκέπη τής επίσημης

Ἐκκλησίας ἐνῶ οἱ δραστηριότητες τῆς Π.Ε.Γ. νά ἀποτελοῦν ἐργαλεῖο ποιμαντικῆς γιά κάθε στέλεχος τῆς Ἐκκλησίας.

Στό ἄρθρο 10 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐνώσεως ὀρίζεται ὡς Ἐπιτιμος Πρόεδρος τοῦ Σωματείου ὁ ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος.

Ἀμέσως μετά τήν ἴδρυσή της, ἡ Π.Ε.Γ. ἀπασχολεῖ τήν Ἱερά Της Σύνοδο ἡ ὁποία στήν ὑπ. Ἀριθμ.: 2361/23-6-1983 Ἐγκύκλιο ἀναφέρει: «Διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν κοινωνικῶν καί οἰκογενειακῶν προβλημάτων, τά ὁποῖα δημιουργεῖ ἡ δραστηριότης τῶν ἀκραιῶν κυρίως παραθρησκευτικῶν ὀργανώσεων, μέ τήν πρωτοβουλίαν γονέων, τῶν ὁποίων τά τέκνα ἔπεσαν θύματα εἰς τοιαύτας ὀργανώσεις, τῇ συμβολῇ συνεργατῶν τοῦ ἐπί τῶν αἰρέσεων Συνοδικοῦ Γραφείου καί τῇ συνεργασίᾳ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἰδρῦθη ἡ «**Πανελλήνιος Ἐνωσις Γονέων διὰ τήν προστασίαν τοῦ Ἀτόμου καί τῆς οἰκογενείας**»... Ἐπειδή ἡ ἐν λόγω Πανελλήνιος Ἐνωσις Γονέων, βάσει τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, ἐμφορεῖται ὑπό ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδόξου φρονήματος, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνθαρρύνει τήν συνεργασίαν μετ' αὐτῆς ...».

Θεωροῦμε πολύ σημαντικό νά σταθοῦμε λίγο σ' αὐτή τήν διάσταση. Τή σύνδεση δηλαδή τῆς ὅλης «ἐργασίας» μέ τήν ἐπίσημη Ἐκκλησία καί τίς δομές της. Ὁ π. Ἀντώνιος πολλές φορές ἀντιμετώπιζε ἐξανιστάμενους ἀδελφούς γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετώπιζε ἡ ὄχι τήν ἐξάπλωση τῶν διαφόρων παραθρησκευτικῶν ὁμάδων. Ὅταν πλησίαζαν λοιπόν τόν μακαριστό γέροντα ἐνθουσιώδεις καί παρορμητικοί ἀδελφοί καί ἔθεταν τό ἐρώτημα: «τί κάνει ἡ Ἐκκλησία γιά νά ἀντιμετωπίσει τό τάδε ἢ τό δεῖνα πρόβλημα;» Ὁ π. Ἀντώνιος ἀπαντοῦσε ἀφοπλιστικά μέ ἐρώτηση: «ἐσύ, ἀδελφέ δέν εἶσαι Ἐκκλησία;» «Ἐμεῖς ἐδῶ πού ἐργαζόμαστε γιά τήν ἐνημέρωση καί τή θεραπεία τοῦ προβλήματος δέν εἶμαστε Ἐκκλησία;» Αὐτό τό ἔλεγε ὁ π. Ἀντώνιος καί τό ἐννοοῦσε μέ ὅλη του τή δύναμη. Ποτέ δέν ξεχώρισε τό ἔργο του ἢ τό ἔργο τῆς ὁμάδας του ἀπό αὐτό

τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κόπος του, ὁ μόχθος του, ἡ μελέτη καί ἡ συγγραφή χιλιάδων σελίδων οἰκοδομῆς, ἡ ἀγρυπνία, οἱ ἀτελείωτες ὥρες πού περνοῦσε μέ τούς συνεργάτες του ἀλλά καί μέ κάθε πλανημένο ἀδελφό, ἦταν ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Παρ' ὅτι δέν ἦταν λίγες οἱ φορές πού ἀντιμετώπισε ἐμπόδια καί ὑποτιμητικά σχόλια κι ἀπό κληρικούς ἀκόμα, ποτέ δέν ἔκανε δημόσια κριτική ἢ δέν ἔγραψε ὁτιδήποτε θά μείωνε τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν λειτουργῶν της.

Ἡ δράση τῆς Π.Ε.Γ. νομίζουμε ὅτι εἶναι σέ ὅλους γνωστή. Μέ τήν σοφή καί χαριτωμένη καθοδήγηση τοῦ π. Ἀντωνίου ἐκπαιδεύτηκαν πολυάριθμα στελέχη μέ γνώση πάνω στό ἀντικείμενο τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας. Πολλοί γονεῖς βρῆκαν ἀνακούφιση καί λύτρωση στό πρόβλημά τους, ὅταν ἔχοντας χάσει τό παιδί τους στά δίχτυα μιᾶς ὀλοκληρωτικῆς ὀργάνωσης βρῆκαν ἕνα χέρι βοήθειας μέσα σέ ἕνα κόσμο ἄγνοιας καί προκατάληψης. Στελέχη ἀκόμα παραθρησκευτικῶν ὁμάδων κατάφεραν, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τοῦ π. Ἀντωνίου, νά ξεφύγουν ἀπό τήν πλάνη καί νά ἀποτελοῦν σήμερα τούς πλέον δραστήριους συνεργάτες μας. Ἐνα σημαντικό καί πλούσιο ἔργο ἐνημέρωσης ἀναπτύχθηκε μέσα ἀπό τήν ἔκδοση σχετικῶν περιοδικῶν καί φυλλαδίων ὅπως τά: «Πληροφορεῖν», ἡ «Φιλανθρωπία Χριστοῦ», τό «Νομικό Δελτίο» καί ὁ «Διάλογος». Ἡ ἔκδοση καί ἡ διακίνηση τέλος, τῶν βιβλίων τοῦ π. Ἀντωνίου ἀποτελοῦν σημαντικό ἐργαλεῖο στήν ποιμαντική του δραστηριότητα καί τήν σημαντικότερη ἴσως παρακαταθήκη πού μᾶς κληροδότησε.

Ἡ «**Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτικοῦ τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ ἀτόμου**», συνεχίζει καί σήμερα τό ἔργο τοῦ μακαριστοῦ πατρός. Ἐμεῖς πού δραστηριοποιούμαστε σ' αὐτό τό ἔργο δέν μποροῦμε παρά νά ἔχουμε μοναδικό φάρο καί ὁδηγό τή φωτισμένη καί χαριτωμένη προσωπικότητα τοῦ π. Ἀντωνίου καί ἐργαλεῖο, τήν τεράστια παρακαταθήκη πού μᾶς κληροδότησε.

Αὐτό ἴσως ἀποτελεῖ καί τό καλύτερο μνημόσυνο.

ΟΛΙΓΑ ΨΗΓΜΑΤΑ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ, ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΜΑΣ

του κ. Αθανασίου Νεοφώτιστου,
Επίτιμου Προέδρου της Π. Ε. Γ.

Στις 2 Μαΐου της χρονιάς που διανύουμε συμπληρώθηκαν 10 χρόνια από την κοίμηση του μακαριστού πατρός Άντωνίου Άλεβιζοπούλου, ιδρυτού και Πνευματικού γέροντα της Π. Ε. Γ.

Οί συνεργάτες του που ζήσαμε δύο δεκαετίες μαζί του δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε πότε πέρασαν τά χρόνια αυτά. Μας φαίνεται ότι πέρασε από τότε μόνο μία ημέρα, ότι όλα τά γεγονότα της τελευταίας του συνέβησαν σήμερα.

Ο ίδιος έλεγε πάντοτε ότι αποτελούμε όλοι ζώντες και τεθνεώτες μία πνευματική κοινωνία εν Χριστώ. Για τους πιστούς έλεγε, δεν υπάρχει διαχωρισμός των εν ζωή και των κεκοιμημένων. Όλοι του Κυρίου έσμέν είτε ζώμεν είτε αποθνήσκωμεν.

Γιά μας που τον ζήσαμε από κοντά σ' όλες τις πνευματικές εκδηλώσεις και έξαρσεις και λατρευτικές συνάξεις είναι πάντοτε στή μνήμη μας, είμαστε μαζί του σ' όποιο μέρος και χώρο βρεθούμε, τον αισθανόμαστε ότι πάντα μας οδηγεί και μας εύλογεί και πρεσβεύει για μας τώρα που έχει παρηρησίαν ενώπιον του Κυρίου μας.

Ποτέ δεν είπαμε, δεν νοιώσαμε ότι τον χάσαμε, αλλά θεωρήσαμε και θεωρούμε τον έαυτό μας πάρα πολύ τυχερό που τον γνωρίσαμε. Η αείμνηστη πρεσβυτέρα του, Άντωνία, που υπήρξε η πιό πολύτιμη συνεργάτης του στό επίπονο, δύσκολο και μαρτυρικό έργο του, μου είπε δύο μέρες πριν την κοίμησή του στόν προθάλαμο του Νοσοκομείου που νοσηλευόταν: Θά πω στά παιδιά μου, είπε, ότι δεν τον χάσαμε, αλλά θά δοξάζουμε τό Θεό που τον είχαμε. Κι' έμεις δεν λέμε ποτέ ότι τον χάσαμε αλλά πάντα

λέμε: Δόξα τῷ Θεῷ που τόν είχαμε και τόν έχουμε. Δόξα τῷ Θεῷ, που μάς χάρισε αυτό τό δῶρο νά τόν συναντήσουμε στήν πορεία της ζωής μας.

Η αείμνηστη πρεσβυτέρα Άντωνία ἦταν ἕνας ἄγγελος στή ζωή του. Στάθηκε στό πλευρό του μέ τή σιωπή της και μέ τήν ἐνεργό συμπαράστασή της ἀναντικατάστατος βοηθός και συνεργάτης του και τόν βοήθησε μέ τόν ἀνεπανάληπτο τρόπο της στήν ἐπιτυχία του μεγαλειώδους ἔργου του. Μου είπε κάποτε ὁ π. Ἀντώνιος: «Σκέπτομαι, ἂν δεν είχα τήν Ἀντωνία πρεσβυτέρα μου, ἂν θά μπορούσα νά ἔχω αὐτόν τόν ἐλεύθερο ἀπεριοριστο χρόνο στή διάθεσή μου, γιά τό ἔργο που ἡ Ἐκκλησία μου ἀνέθεσε».

Ἐκφράζουμε τήν ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τήν αείμνηστη πρεσβυτέρα Ἀντωνία Ἀλεβιζοπούλου, γιατί χάρη στή δική της συμβολή μπόρεσε ὁ πατήρ Ἀντώνιος νά φέρει εἰς πέρας τό μεγαλειῶδες ἔργο του, τή μεγάλη του προσφορά στήν Ἐκκλησία και στό Ἔθνος μας.

Θά μου ἐπιτρέψετε, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, νά σᾶς ἀναφέρω ἕνα προσωπικό μου συναισθηματικό βίωμα δύο ἡμέρες πριν τή μακαρία κοίμησή της. Ζήτησε ἀπ' ὅσους βρισκόμασταν δίπλα της, νά της βάλουν, ὅσοι θά τήν ἐτοιμάσουν γιά τό τελευταῖο ταξίδι της, νά της βάλουν στά χέρια της τόν ξύλινο Σταυρό που δεν τόν ἀποχωρίστηκε στή ζωή της ποτέ. Τήν κοίταξα μέ δέος και θαυμασμό και είπα μέσα μου. Ἐσύ Κυρά μας δεν έχεις ἀνάγκη νά κρατᾶς κάποιο σημεῖο ἀναγνωρίσεως γιά νά σοῦ ἐπιτραπεί ἡ εἴσοδος. Γιά σένα οἱ πύλες του Παραδείσου θά εἶναι ὀλανοιχτες και ἡ ὑποδοχή σου πανηγυρική.

Τέτοιες ψυχές, όπως ο πατήρ Αντώνιος και η πρεσβυτέρα Αντωνία είναι για μας ο πολυτιμώτερος θησαυρός και η συνεχής έγρηγορήσά μας για να μην ξεχνιόμαστε και ξεστρατήσουμε και χάσουμε τόν προορισμό μας.

Πάντα όταν άκουγα τόν πατέρα Αντώνιο, όταν βίωνα μαζί του ανεπανάληπτες πνευματικές στιγμές πίστευα στην απόλυτη εφαρμογή στο πρόσωπό του του νοήματος του Παλαμικού στίχου. Ένας μόνο μπορεί να δώσει νόημα στη ζωή μας. Έδωσε νόημα στη ζωή μας έτσι που όλοι όσοι τόν ακολουθήσαμε στο κοπιαστικό έργο του να θεωρούμε τά χρόνια που ζήσαμε κοντά του ως τό πολυτιμώτερο κομμάτι της επίγειας ζωής μας.

Επαναλαμβάνουμε για πολλοστή φορά: Μεγάλη ή προσφορά του στην Έκκλησία και στο Έθνος μας. Σ' όλη του τή ζωή δέν γνώρισε μιά μέρα ξεκούρασης. Μέχρι τήν τελευταία στιγμή τής ζωής του είχε κάτι να πει, είχε κάτι να κάνει.

Μέσα από τή διακονία του, από τά γραπτά του, από τά ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά προγράμματά του βοήθησε χιλιάδες ανθρώπους βρίσκοντάς τους μέσα στο σκοτάδι τής πλάνης και φέροντάς τους πίσω στο Χριστό. Ο Κύριος ευδόκησε να τοποθετηθεί ο π. Αντώνιος από τήν Ιερά Σύνοδο τής Έκκλησίας μας στον τομέα του αντιαιρετικού έργου σέ μιά πολύ δύσκολη ώρα. Έκατοντάδες αίρέσεις, παραθρησκευτικές ομάδες και ψυχολατρείες κατέκλυσαν, τίς δεκαετίες του 80 και 90 τή χώρα μας και συνεχίζουν τή δραστηριότητά τους, και απειλοῦσαν και απειλοῦν να τή μετατρέψουν σ' ένα τεράστιο «πάζλ» αντιεκκλησιαστικό και ανορθόδοξο. Και ο πατήρ Αντώνιος αποτέλεσε και αποτελεί και σήμερα μέ τά συγγράμματά του τόν κυματοθραύστη όλης αὐτῆς τῆς φουρτουνιασμένης θάλασσας.

Ο πατήρ Δημήτριος Staniloae, εξέχουσα μορφή τής Έκκλησίας τής Ρουμανίας, έγραφε για τόν π. Αντώνιο τό 1994, «Ολόκληρο τό έργο του Έλληνας πατρός Αντωνίου μαρ-

τυρεῖ μιά ψυχή που φλέγεται από τό ζήλο υπέρ τῆς Ὁρθοδοξίας για εκείνο τό μέρος του Χριστιανισμού που έμεινε διά μέσου του χρόνου παρ' όλες τῆς τρομακτικές επιθέσεις των έχθρων του, άγιο και άσπιλο. Πάντοτε ο Θεός διετήρησε για τό Έαυτόν Του ένα υπόλοιπο, ένα άγιο μερίδιο, μεγάλους άνδρες για να φέρουν τήν αλήθεια στην τελική και κατά κράτος νίκη. Ο πατήρ Αντώνιος συγκαταλέγεται μεταξύ αυτών και γεμίζει τήν ψυχή μας από χαρά και έλπίδες βλέποντας πώς η Άγια Ὁρθοδοξία έχει πάντοτε τούς ευλογημένους άθλητές της».

Τό έργο που επιτελοῦσε, τό διακόνημά του στην Έκκλησία δέν ήταν καθόλου εύκολο. Αντιμετώπισε δυσκολίες, αντιξοότητες, άκόμη και διώξεις, πάντοτε μέ επιτυχία. Βλέποντας κανείς τήν ασίγαστη εργατικότητα του άποροῦσε πώς μπορούσε αυτό τό άσκητικό, τό αδύνατο και ταλαιπωρημένο κορμί, μέ πολλές ασθένειες (ήταν ένα «μουσειο» ασθενειών) και τήν έλαχιστότατη όραση να κάνει τόσα πολλά πράγματα. Έγραφε σέ άρθρο του, για τόν π. Αντώνιο ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος. «Όταν πλησίαζα τόν π. Αντώνιο, ιδίως τόν τελευταίο καιρό και άκουγα από τό στόμα του τίς δυσκολίες που είχε, έμεινα κατάπληκτος. Θυμάμαι μιά φορά που μου έλεγε, ότι έγραφε και διάβαζε μέ τήν έλάχιστη όραση που του είχε απομείνει στο ένα μάτι αφού από τό άλλο μάτι δέν έβλεπε καθόλου. Τότε έμεινα άφωνος. Στην περίπτωση του ίσχυε ο λόγος του Χριστού στον Απόστολο Παῦλο, «ή γάρ δυναμῖς μου εν ασθενεία τελειοῦται» (Β' Κορινθ. ΙΒ' 9). Ο θαυμασμός μου αυξήθηκε όταν μου έλεγε για τήν ασθένεια τῆς πρεσβυτέρας του και γενικά τίς δυσκολίες τῆς οικογενείας του. Κι όμως εκείνος, παρά τούς πειρασμούς, εργαζόταν άκάματα τό δύσκολο και υπεύθυνο έργο που του ανέθεσε η Έκκλησία».

Πολλοί έχουν ασχοληθεί κι έχουν γράψει βιβλία για τίς αίρέσεις, όμως ο πατήρ Αντώνιος δέν «είδε» τό φαινόμενο αυτό σαν θεωρητικός αναλυτής αποστασιοποιημένος από

τά προβλήματα πού δημιουργοῦν. Βίωνε καθημερινά τά δράματα πού δημιουργοῦσαν οἱ αἰρέσεις στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού πλασμένες κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ, καί μάλιστα σέ ἀνθρώπους πού εἶχαν δεχθῆ τό Ὁρθόδοξο Βάπτισμα. Πονοῦσε ἀφάνταστα καί ἔκλαιγε ὅταν ἔβλεπε ἀνθρώπους καί ἰδίως νέους πού ἀκολουθοῦσαν τά παραπλανητικά κηρύγματα τῶν διαφόρων αἰρέσεων πού μέ τίς δοξασίες τους ἀκυρώνουν τό μυστήριο τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Αὐτός ἦταν κυρίως ὁ λόγος πού τόν ἔκανε, ὅταν ἦταν στή Γερμανία, πανεπιστημιακός βοηθός στό Πανεπιστήμιο τοῦ Muenster, νά ἐγκαταλείψει αὐτόν τόν λαμπρό τῆς πανεπιστημιακῆς ἐπιτυχίας δρόμο καί νά βαδίσει «τήν ὁδόν τήν στενήν τήν τεθλιμένην τῶν ποιμένων καί νά ἄρει τόν Σταυρόν ὡς ζυγόν». Γράφει σέ ἄρθρο του, πού δημοσιεύτηκε στό «Αφιέρωμα» γι' αὐτόν, ὁ ἀδελφός του κ. Φώτης Ἀλεβιζόπουλος, διακεκριμένος νομικός: «Καί ἐνῶ ὅλα ἔδειχναν ὅτι τοῦ ἐπεφυλάσσετο λαμπρή πανεπιστημιακή καριέρα, ἀντιλαμβάνεται τά τεράστια ποιμαντικά προβλήματα τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν τῆς Γερμανίας, παραιτεῖται ἀπό τήν πανεπιστημιακή του θέση, δέχεται τήν τεράστια πρόσκληση νά ὑπηρετήσῃ τά προβλήματα αὐτά καί χειροτονεῖται διάκονος καί πρεσβύτερος στήν πρωτεύουσα τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ κράτους τῆς Γερμανίας, τῆς Κάτω Σαξωνίας, ἀφοῦ στό μεταξύ ἔχει νυμφευθεῖ τήν φοιτήτρια τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, Ἀντωνία, πού βαφτίστηκε Ὁρθόδοξη καί στάθηκε πολύτιμη συνεργάτις, μοναδική θυγατέρα τοῦ προτεστάντη πάστορα Κάρλ Λέντς».

Οἱ δυσκολίες στήν πορεία του πρὸς τά γράμματα ἦταν πάρα πολλές. Ἦταν τό 11^ο τέκνο (ὁ Βενιαμίν) τῆς πολύτεκνης οἰκογένειας

τοῦ Γεωργίου καί τῆς Παναγιώτας Ἀλεβιζοπούλου, ἀγροτῶν, ἐνός μικροῦ χωριοῦ τῆς Μεσσηνίας, τήν Καζάρμα. Ἦδη ὅταν ἐνηλικιώθηκε κι' ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ Πανεπιστημιακή καριέρα σπούδαζαν καί ἄλλα ἀδελφία του καί τό σκεπτόταν πολύ νά ἐπιβαρύνει κι' αὐτός τούς γονεῖς του, μέ ἀνώτερες σπουδές. Κάποτε σ' ἕναν ἀπό τούς νυκτερινούς περιπάτους πού κάναμε οἱ δύο μας στό περιθώριο ἐκδηλώσεων, μοῦ ἐκμυστηρεύθηκε τό ἐξῆς περιστατικό: «Ἦμουν στήν Ἱερά Μονή Βουλκάνου ὅταν τελείωσα τό Γυμνάσιο καί μιά μέρα μέ ρώτησε ὁ Ἡγούμενος. Γιατί δέν πᾶς στήν Ἀθήνα νά δώσεις ἐξετάσεις στή Θεολογική Σχολή ἀφοῦ ἔχεις τά προσόντα καί δέν πρέπει νά κρύψεις τό ταλέντό σου; Τοῦ εἶπα σι' ἀστεῖα ὅτι δέν ἔχω παπούτσια, ἐννοώντας βέβαια ὅτι δέν ἔχω οἰκονομικές δυνατότητες γιά νά σπουδάσω. Τήν ἄλλη μέρα τό πρωί βλέπω στό κελί κάτω ἀπό τό κρεβάτι πού κοιμόμουν ἕνα καινούργιο ζευγάρι παπούτσια μέ ἀρκετά χρήματα μέσα. -Γέροντα, τοῦ εἶπα τί εἶναι αὐτά; Ποιός τά ἔβαλε κάτω ἀπό τό κρεβάτι μου; -Ἡ Παναγία, λέει ὁ γέροντας, σοῦ τά ἔβαλε γιά νά πᾶς νά σπουδάσεις. Βέβαια ἐγώ κατάλαβα ὅτι ὁ γέροντας ἔβαλε τό χέρι του, ὅμως ἦταν λειτουργός στό Μοναστήρι τῆς Παναγίας καί κάθε ἄρνηση ὑπακοῆς στό γέροντα θά ἦταν ἄρνηση στό θέλημα τῆς Παναγίας».

Θά κλείσουμε τό μικρό αὐτό ἀφιέρωμα, τήν φτωχή αὐτή ὠδή εὐγνωμοσύνης καί ἀγάπης πρὸς τόν πατέρα Ἀντώνιο, μέ τόν τελευταῖο στίχο ἀπό τό ποίημα τῆς στενῆς συνεργατικῆς του Νικολέτας Κατερινοπούλου μέ τίτλο «Κοιμήθηκες». (Δημοσιεύθηκε στό «Αφιέρωμα» τῆς Π. Ε. Γ.)

*«Πιό ζωντανός ἀπό ποτέ εἶσαι τώρα
καί νοιώθουμε τίς πατρικές εὐχές σου,
νά συντροφεύουν τή ζωή μας κάθε ὥρα».*

Εἶπε πάλι κάποιος ἀπ' τούς Γέροντες: «Ἐάν ὁ μέσα μας ἄνθρωπος εἶναι νηφάλιος, αὐτό μπορεί νά μᾶς προστατεύσει καί στήν ἐξωτερική μας συμπεριφορά. Ἐάν ὅμως δέν ὑπάρχει αὐτό, τουλάχιστον ἄς φυλάξουμε τή γλώσσα μας μ' ὅλη μας τή δύναμη».

«Τό Μέγα Γεροντικό», ἔκδ.: Ἰ. Ἦσυχ. «Τό Γενέσιον τῆς Θεοτόκου», Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

του κ. Γεωργίου Κρίππα
Δρ. Συνταγμ. Δικαίου.

Ὡς γνωστόν πολύ έντονον άγώνα διεξάγουν άρκετοί «καλοθεληταί», διά νά μάς πείσουν, ότι τό μάθημα τών θρησκευτικών εις τά σχολεία πρέπει νά καταργηθεϊ ώς άναχρονιστικόν, διότι (ώς ισχυρίζονται) ή «προηγμένη» Εύρώπη ήδη τό κατήργησε. Βεβαίως πολλές φορές, τή επικλήσει τής «πολιτισμένης» Εύρώπης, προωθοϋνται ιδέες άπαράδεκτες και κυρίως **παραπλανητικές**. Μία τέτοια άποψη είναι και ή ώς άνω (πού προσπαθεϊ νά μάς πείσει, ότι ή Εύρώπη κατήργησε τό μάθημα τών θρησκευτικών άπό τά σχολεία). Η άλήθεια είναι τελείως διαφορετική. Κατ' άρχήν οί ύποστηρίζοντες αυτή τήν άποψη **δέν μάς προσεκόμισαν ποτέ καμία άπόδειξη περί τούτου**. Όμως γιά νά είναι πειστική μία τέτοια άποψη άπαιτείται οί ύποστηρικταί της **νά μάς γνωρίσουν σέ ποιές εύρωπαϊκές χώρες κατηργήθη τό μάθημα τών Θρησκευτικών ΚΑΙ ΥΠΟ ΠΟΙΟΥ ΝΟΜΟΥ**. Άν επί ένός θέματος καθαρά νομικού έκφράσω μίαν άποψη, ύποχρεοϋμαι άπαιτήτως νά αναφέρω, ποιά διάταξη ποιού νόμου λέγει αυτό πού ύποστηρίζω. Άλλως μοροϋ έκάστοτε, νά ισχυρίζομαι ό,τι θέλω και μάλιστα νά έγείρω και άπαιτήσεις κατά όποιοϋδήποτε τρίτου. Είναι λογική αυτή ή τακτική; Ασφαλώς όχι.

Γιά νά ισχυρισθεϊ έπομένως κανείς, ότι τό μάθημα τών θρησκευτικών έπαυσε νά διδάσκεται στίς εύρωπαϊκές χώρες και έπειδή όταν εισήχθη τό μάθημα αυτό, **εισήχθη διά νόμου, όφείλει νά μάς πει και ύπό ποίου νόμου κατηργήθη**.

Έπειδή τό παρόν θέμα έχει ειδικώς και εις βάθος έρευνηθεϊ, προέκυψε (έκ τής έν λόγω βαθείας έρεύνης), ότι **στίς χώρες τής Εύρώπης**

έδω και έκατό χρόνια κανέννας τέτοιος νόμος δέν έχει θεσπισθεϊ. Βεβαίως ή περίπτωση δέν περιλαμβάνει τίς πρώην κομμουνιστικές χώρες τής άνατολικής Εύρώπης, όπου τό προϊσχύον κομμουνιστικό καθεστώς ήταν άνηλεώς άθεο.

Ο χώρος δέν μάς επιτρέπει βεβαίως έδω νά προβοϋμε σέ λεπτομερή άναφοράν περί τής διδασκαλίας του μαθήματος τών Θρησκευτικών στίς εύρωπαϊκές χώρες. Όμως παραπέμπουμε τόν άναγνώστη στήν μονογραφία μας: «Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗ» Άθήναι 2001. Ὡς άποδεικνύουμε εκεί, δι' άναφοράς και άναλύσεως τών σχετικών διατάξεων του νόμου και του Συντάγματος τών εύρωπαϊκών χωρών, **σέ όλες τίς εύρωπαϊκές χώρες τό μάθημα τών Θρησκευτικών διδάσκεται κανονικά σέ όλα τά σχολεία (δημόσια και ιδιωτικά) και μάλιστα ύπό μορφήν κατηχητική (δηλ. διδασκαλία τής Χριστιανικής πίστεως και όχι γενική θρησκευολογία όλων τών θρησκευτών), διδάσκεται δέ τουλάχιστον επί δίωρον κάθε έβδομάδα**. Τό μάθημα αυτό θεωρείται ισότιμο πρός τά λοιπά, ό βαθμός του άναγράφεται στό άπολυτήριο και λαμβάνεται ύπ' όψη γιά τήν έξαγωγή του μέσου όρου βαθμολογίας κατ' έτος, οί δέ διδάσκαλοι και καθηγηταί του μαθήματος αυτού είναι εκπαιδευτικοί ισότιμοι πρός τούς λοιπούς συναδέλφους τους. Σέ όρισμένα κράτη (π. χ. Γερμανία) ή διδασκαλία του μαθήματος τών θρησκευτικών είναι ύποχρεωτική εϋθέως εκ του Συντάγματος (άρθρον 7 του γερμανικού Συντάγματος). Σέ πολλές μάλιστα χώρες διδάσκαλοι του μαθήματος τών Θρησκευτικών είναι **και κληρικοί**, σέ

«ΝΕΟ ΦΩΣ»

της κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Οι «Μάρτυρες του Ίεχωβά» δέχονται ξανά «νέο φῶς» από τόν «πιστό και φρόνιμο δούλο». Η «Σκοπιά» της 15-2-2006 γράφει στη σελ. 21: «Ο απόστολος Πέτρος συνόψισε τη θαυμάσια ελπίδα των αληθινών Χριστιανών, όταν έγραψε: Νέους ουρανοί και νέα γη προσμένουμε σύμφωνα με την υπόσχεσή του και σε αυτά δικαιοσύνη θα κατοικεί (Β΄ Πέτρου 3:13). Οι “νέοι ουρανοί” για τους οποίους δίνεται υπόσχεση εδώ αναφέρονται στη νέα κυβέρνηση, τη Μεσσιανική Βασιλεία. “Τα πράγματα που είναι στους ουρανοί” για τα οποία κάνει λόγο ο Παύλος στην επιστολή του προς Εφεσίους, πρόκειται να συγκεντρωθούν “στο Χριστό”. Είναι περιορισμένος ο αριθμός ανθρώπων που **επιλέχθηκαν**¹ να κυβερνήσουν μαζί με

τον Χριστό στους ουρανοί (Α΄ Πέτρο. 1:3,4). Αυτοί οι 144.000 χρισμένοι Χριστιανοί έχουν “αγοραστεί από τη γη” για να είναι συγκληρονόμοι του Χριστού στην ουράνια Βασιλεία του -Αποκ. 5:9,10, 14:3,4, Β΄ Κορ. 1:21, Εφεσ. 1:11, 3:6».

«Οι χρισμένοι Χριστιανοί αναγεννιούνται από το άγιο πνεύμα για να γίνουν πνευματικοί γιοι του Ιεχωβά (Ιωάν. 1:12,13, 3:5-7). Καθώς υιοθετούνται από τον Ιεχωβά γίνονται αδελφοί του Ιησού (Ρωμ. 8:15, Εφεσ. 1:5)... λέγεται για αυτούς ακόμα και ενόσω βρίσκονται στη γη ότι ο Θεός τους “εγείρει και τους βάζει να καθίσουν μαζί στους ουράνιους τόπους σε ενότητα με τον Χριστό Ιησού” (Εφεσ. 1:3, 2:6). Κατέχουν αυτήν την εξυψωμένη **πνευματική** θέση επειδή “σφραγίσθηκαν από το θεό με το υποσχέμένο άγιο πνεύμα το οποίο είναι προκαταβολική εγγύ-

1. Οί ύπογραμμίσεις στά κείμενα της «Σκοπιάς» έγιναν από τή συγγραφέα του άρθρου.

άλλες δέ χώρες τήν ύλη του μαθήματος τών Θρησκευτικών δέν τήν καθορίζει τό Κράτος, **άλλά ή Έκκλησία**, ή όποία μάλιστα διαθέτει και έλεγκτές στά σχολεία, γιά νά έλέγχουν, εάν ή καθορισθεΐσα υπό της Έκκλησίας ύλη τηρείται. Σέ άλλες χώρες (π.χ. Άγγλία) ή νομοθεσία αναφέρει, ότι όλόκληρη ή εκπαιδευτική ύλη τών σχολείων (και όχι μόνον ή του μαθήματος τών Θρησκευτικών) πρέπει νά διέπεται από τίς Χριστιανικές αρχές και αξίες. Έξ άλλου οί χώρες μέ πλειοψηφοΐσα τήν Καθολική θρησκεία έχουν συνάψει σύμφωνο (Κονκορδάτο) μέ τό Βατικανό, διά του οποίου έχουν αναλάβει ρητή ύποχρέωση, νά διδάσκουν τό μάθημα τών Θρησκευτικών. Τέλος, πρέπει νά ύπογραμμίσουμε, ότι βάσει της Εϋρωπαϊκής Συμβάσεως Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρωτον Πρόσθετον Πρωτόκολλον αυ-

της, άρθρον 2) ή **κατάργηση του μαθήματος τών Θρησκευτικών στις εϋρωπαϊκές χώρες ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΤΡΕΠΤΗ**. Η διάταξη αυτή ειδικώς αναφέρει, ότι οί γονείς τών παιδιών δικαιούνται νά αξιώσουν από τό Κράτος νά παράσχει θρησκευτική εκπαίδευση στά τέκνα τους σύμφωνα προς τίς θρησκευτικές τους πεποιθήσεις. Έπομένως, ή κατάργηση του μαθήματος τών Θρησκευτικών στις εϋρωπαϊκές χώρες είναι αντίθετη μέ τήν ως άνω Εϋρωπαϊκή Σύμβαση, τήν όποία έχει κυρώσει και ή Έλλάδα διά του νόμου 53/1974.

Κατ' ακολουθίαν τών άνωτέρω, οί ύποστηρίζοντες τά αντίθετα δέν άποδεικνύουν παρά μόνον τήν παχυλή άγνοιά τους και (πράγμα που δέν αποκλείεται κατά περίπτωση) τήν πρόθεσή τους νά παραπλανήσουν εκείνους προς τούς όποιους άπευθύνονται.

ηση της κληρονομίας τους” που φυλάσσεται για αυτούς στους ουρανούς».

Πράγματι, είναι σοβαρό θέμα δογματικό για τόν «πιστό και φρόνιμο δούλο» ή τάξη των 144.000. Για τόν λόγο αυτό και οι διαφορετικές απόψεις πού παρουσιάζει η οργάνωση κατά διαστήματα από τήν εποχή του Ρώσσελ έχουν ιδιαίτερη σημασία. Συγκεκριμένα, έδω αναφέρεται ή «Σκοπιά» στο σφράγισμα των 144.000. Όπως παραθέτει τό κείμενο, αυτοί έχουν σφραγιστεί με τό Άγιο Πνεύμα. Άκριβώς τό ίδιο γράφει ή «Σκοπιά» στό βιβλίο της του 1957 «**Νέοι Ούρανοι και Νέα Γη**», **σελ. 175**: «Κάθε μέλος του προδιαταγμένου αυτού Ισραήλ είναι σφραγισμένο με τήν σφραγίδα της Θείας έξουσίας για νά αποτελή μέρος του νέου αυτού έθνους μαζί με τά δώδεκα αποστολικά δευτερεύοντα θεμέλιά του πού είναι τοποθετημένα επάνω στό πρώτιστο θεμέλιο της Σιών τόν Ίησοϋ Χριστό».

Έπίσης στην «Σκοπιά» της **15-3-1991, σελ. 19**, διαβάζομε: «144.000 έχουν χρίσμα από του αγίου του Ιεχωβά αυτό είναι χρίσμα για ουράνια ελπίδα. **Ο Θεός έχει βάλει τη σφραγίδα του επάνω τους και τους έχει δώσει την εγγύηση** αυτού που πρόκειται να έλθει, δηλαδή το πνεύμα στην καρδιά τους». Στίς **σελ. 21, 22** γράφει: «Δεν ανήκει στο άτομο να αποφασίσει αν θα ήθελε να περιληφθεί στην νέα διαθήκη και να γίνει κληρονόμος με τον Χριστό στην ουράνια Βασιλεία. **Η εκλογή του Ιεχωβά είναι αυτή που έχει σημασία και ο Ιεχωβά κάνει την εκλογή**».

Όμως στην «Σκοπιά» της **15-2-2006**, προφανώς από κατακλυσμό «νέου φωτός», ό «δούλος» γράφει διαφορετικά. Στην **σελ. 24**, πληροφορεί τούς όπαδούς ανά τόν κόσμο: «**Το τελικό σφράγισμα των σχετικά λίγων Χριστιανών που έχουν κληθεί να βασιλεύσουν με τον Χριστό στον ουρανό κοντεύει να ολοκληρωθεί**».

Αυτή ή νωπή τροφή -έως τώρα, διότι αύριο ίσως έλθει άλλο φως και ό δούλος κηρύ-

ξει άλλη διδασκαλία- μάς παρουσιάζει ένα Θεό ό όποιος άλλοτε βάζει τήν σφραγίδα του κάνοντας τήν εκλογή του -μάς δίδει εγγύηση για τούς 144.000- και κατόπιν αλλάζει απόφαση. Άκόμη και στην ίδια σελίδα υπάρχει και άλλη λάμψη φωτός τήν όποία δέχεται «ό δούλος».

«Σκοπιά» 15-2-2006, σελ. 24: «**Στους χρισμένους υπενθυμίζεται κάτι ακόμη. Ο Ίησους είπε στους πιστούς μαθητές του «Το ποτήρι που εγώ πίνω θα το πιείτε και με το βάπτισμα που εγώ βαπτίζομαι θα βαφτιστείτε**». Ο απόστολος Παύλος ανέφερε αργότερα ότι οι Χριστιανοί βαπτίζονται στο θάνατό του (Χριστού) Ρωμ. 6:31. Οι χρισμένοι ζουν θυσιαστική ζωή. **Ο θάνατός τους είναι θυσιαστικός με την έννοια ότι παραιτούνται από οποιαδήποτε ελπίδα αιώνιας ζωής** στη γη. Το βάπτισμα αυτών των χρισμένων Χριστιανών στον **θάνατο** του Χριστού **ολοκληρώνεται** όταν αφού πεθάνουν ανασταίνονται ως πνευματικά πλάσματα στους ουρανούς να βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό στους ουρανούς Β΄ Τιμ. 2:10-12, Ρωμ. 6:5, Α΄ Κορινθ. 15:42-44, 50».

Κατ' αρχήν, τά έδάφια πού παραθέτει δέν ανταποκρίνονται στό θέμα του κειμένου. Έν συνεχεία διδάσκει ότι ή μεγάλη θυσία για νά αποκτήσουν ουράνια ζωή είναι ότι **θυσιάζουν** τήν έλπίδα της ζωής στη γη.

Η προσδοκία, βέβαια, για κάθε Χριστιανό και ή έλπίδα του είναι ή ουράνια ζωή. Η Άγία Γραφή μάς λέει καθαρά ακόμη και προτού έλθει ό Ίησοϋς Χριστός ότι όλοι οι πιστοί, αρχής γενομένης από τόν Άβελ, «... Έν πίστει απέθαναν ούτοι πάντες ... όμολογήσαντες ότι είναι ξένοι και παρεπίδημοι επί της γης ... τώρα όμως επιθυμούσι καλύτεραν (πατρίδα) τουτέστιν έπουράνιον ...». Έβρ. ΙΑ΄, 1-17. Όμως για τόν «πιστό και φρόνιμο δούλο» αυτό είναι θυσία: αυτό θεωρείται φυσικό, αφού τό πνεύμα, τό φρόνημα πού διακατέχει τόν άγωγό είναι τελείως σαρκικό. Για τόν λόγο τουτο είναι μεγάλη θυσία για τούς 144.000 νά ζούν κοντά στον Θεό, νά είναι

ιερείς και βασιλείς -πάντοτε κατά τή «Σκοπιά»- διότι με αυτόν τον τρόπο άπαρνούνται όλες τις γήινες άπολαύσεις. Αυτή είναι ή «Χριστιανική πίστη» τής «Σκοπιās» για τον προορισμό του ανθρώπου και για τό νόημα τής ζωής του. Γι' αυτό, είναι ανάγκη νά γίνει αναφορά στην ιστορία τής εταιρίας διότι δέν πρέπει νά λησμονείται τό παλαιότερο «φώς» γενικά για όλες τις διδασκαλίες της και τώρα ειδικά για τό βάπτισμα των 144.000.

Διαβάζουμε, λοιπόν, από τό βιβλίο «**Η Κιθάρα του Θεού**», του **1921, σελ. 224**: «Ο άναγεννηθείς υπό του πνεύματος του Θεού, του Άγίου Πνεύματος. Ο τοιοῦτος επίσης είναι κεχρισμένος. Η χρίσις ή τό χρίσμα **αὐτολαμβάνονται** λόγω τής προσελεύσεως αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι του Χριστοῦ. Διότι **βαπτίζεται εἰς τόν θάνατον του Χριστοῦ**, συνεπώς **βαπτίζεται εἰς τό σῶμα του Χριστοῦ**».

Σελ. 340: «Οἱ τοιοῦτοι (κεχρισμένοι) ἔχουν ὑπόσχεσιν ὅτι θέλουσι γίνει **κοινωνοί θείας φύσεως** και τοιουτοτρόπως **θά ἔχωσιν ἔξουσίαν νά μεταδίδωσι ζωή εἰς ἄλλους**».

Ο συγγραφέας του συγκεκριμένου βιβλίου είναι ὁ Ἰωσήφ Ρόδερφορντ, ὁ δεύτερος πρόεδρος τής εταιρίας. Κατά τόν Ἰ. Ρόδερφορντ, λοιπόν, τό **κήρυγμα** πρὸς τούς ὀπαδούς, ἀλλά και γενικότερα, είναι ὅτι ζωοδότης του γένους των ανθρώπων είναι οἱ 144.000 συμπεριλαμβανομένων και του ἰδίου και του Κ. Ρῶσσελ περί του ὁποίου ὁμως ὁ Ἰ. Ρόδερφορντ εἶχε γράψει, κηρύξει και διδάξει ὅτι τόν εἶχε πλανήσει ὁ διάβολος. Ὅμως οὐδείς ἄνθρωπος δύναται νά ἀπονεύει κρίση για ζωή αἰώνια ή για θάνατο, σέ ἄλλον ἄνθρωπο, ἀφοῦ ή κρίση ἀνήκει στον Χριστό, οὔτε μπορεῖ νά σώσει κανένα. Μοναδικός Σωτήρας είναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διδάσκει ὅτι «οὐδείς δύναται ποτέ νά ἔξαγοράσει ἀδελφόν μηδέ νά δώσει εἰς τόν Θεόν λύτρον δι' αὐτόν» (Ψαλμός ΜΘ' 7). Ζωοδότης είναι μόνον ὁ Θεός.

Για τό ἴδιο θέμα γράφει και ή «**Σκοπιά**» τής **1-2-2002, σελ. 20**: «Αυτή η “ουράνια κλήση” ἀρχισε την πεντηκοστή του 33 Κ.Χ.

και βασικά φαίνεται ὅτι τερματίστηκε στα μέσα της δεκαετίας του 1930 (Εβρ. Γ' 1). Ο αριθμός εκείνων που σφραγίζονται από το ἅγιο πνεῦμα για να αποτελέσουν μέρος του πνευματικού Ἰσραήλ είναι 144.000 “αγορασμένοι ανάμεσα από την ανθρωπότητα”. Αυτοί βαπτίστηκαν στο πνευματικό σώμα του Ἰησοῦ Χριστοῦ στην εκκλησία του και στο θάνατό του (Ρωμ. 6:3, Α' Κορ. 12:12,13, 27, Εφεσ. 1:22,23). **Μετά το βάπτισμά τους και το χρίσμα** εισήλθαν σε μια **θυσιαστική πορεία ζωής** ακεραιότητας μέχρι το θάνατό τους. Πώς γνωρίζουν οι χρισμένοι ὅτι ἔχουν λάβει ουράνια κλήση; Λαβαίνουν τη μαρτυρία του ἁγίου πνεύματος **αλάνθαστα**».

Τί μᾶς διδάσκει ἐδῶ ὁ δοῦλος; Ὅτι οἱ 144.000 ἔβαπτιζοντο στό θάνατο του Ἰησοῦ Χριστοῦ και ὅτι ἔχουν μαρτυρία του Ἁγίου Πνεύματος **αλάνθαστα**. Προφανῶς τό Ἅγιο Πνεῦμα ἔκανε λάθος διότι τό «νέο φῶς» του «δούλου» μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τό βάπτισμα στό θάνατο του Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀλοκληρώνεται ἀφοῦ πεθάνουν πιστοί. Ἔχομε, λοιπόν, ἕνα νέο τύπο βαπτίσματος κατά τό ἥμισυ, ὄχι ὀλοκληρωμένο. Φυσικά, ὄλη αὐτή ή πλημμυρίδα «φωτός» κάπου στοχεύει...

Ἡ «**Σκοπιά**» τής **15-2-2006** είναι γεμάτη ἐκλάμψεις για ἀρκετές ἀπό τις δογματικές και ὀργανωτικές ἀστάθειες του «δούλου». Γράφει στην **σελ. 30**: «**Το 1995 κατανοήθηκε σαφέστερα ο διαχωρισμός των πρόβατων και των κατσικιών**».

Δέν διευκρινίζει σέ ποιά κατανόηση ἀναφέρεται διότι τό 1995 εἶχε δύο διαφορετικές ἀπόψεις για τήν παραβολή προβάτων και κατσικιών. α) Ἡ κατανόηση τόν Μάιο του **1995** στην «**Σκοπιά**» τής **15-5-1995, σελ. 18**: «**Το 1923 λαμπρό φῶς ἔλαμψε σε σχέση με την παραβολή προβάτων και κατσικιών. Κατανοήθηκε η προφητεία ὅτι ἐπρόκειτο να εκπληρωθεί στην παρούσα ἡμέρα του Κυρίου, ὄχι μελλοντικά στην διάρκεια της χλιετίας ὀπως νόμιζαν πρωτύτερα**».

Αὐτό τό «λαμπρό φῶς» πού ἔλαμψε και φώτισε ὄστε ή κατανόηση νά είναι πλέον σα-

φής και τήν ὁποία ἐκήρυτταν ἐπί σειρά ἐτῶν ἕως καί τήν 15-5-1995, ξαφνικά σβήνει, γίνεται σκότος βαθύ, ἀφοῦ μετά ἀπό πέντε (5) μήνες ἀκριβῶς ἔρχεται «νέο φῶς» γιά νά διώξει τό σκοτάδι τό ὁποῖο σκέπαζε τόν «ἀγωγό» τοῦ Θεοῦ. Ὅπως γράφει ἡ «**Σκοπιά**» τῆς **15-10-1995, σελ. 19-23**: «Πιστεύαμε γιά πολὺ καιρό ὅτι ἡ παραβολή πρόβατων καί εριφίων περιέγραφε τόν Ἰησοῦ νά κάθεται ὡς βασιλιάς το 1914 καί ἀπό τότε καί ἔπειτα νά κάνει κρίση αἰώνια ζωὴ γιά ἀνθρώπους που ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι 888α τα κατοίγια. Ἀλλά μια ἐπανεξέταση τῆς παραβολῆς στρέφει τὴν προσοχή σε μια προσαρμοσμένη κατανόηση ὅσον ἀφορᾶ τὴ χρονικὴ τοποθέτηση καί το τι ἐξικονίζει». **Σελ. 21**: «Ἀν καί ὁ Ἰησοῦς εἶναι κύριος βασιλιάς τῆς βασιλείας ἡ ἐπιπρόσθετη δραστηριότητά του ἡ ὁποία ἀναφέρεται στο *Ματθ ΙΘ' 28* θὰ περιλαμβάνει το νά καθίσει σε θρόνο γιά νά κρίνει στη διάρκεια τῆς χιλιετίας, τότε θὰ κρίνει ολόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα, τούς δικαίους καί τούς ἀδίκους».

Σελ. 23: «Ἡ κατανόηση τῆς παραβολῆς καταδεικνύει ὅτι ἡ ἀπόδοση κρίσης στα πρόβατα καί στα κατοίγια εἶναι **μελλοντική**. Θά λάβει χώρα ἀφοῦ ξεσπάσει ἡ θλίψη που ἀναφέρει στα ἐδάφια *ΚΔ' 29-30* ὁ *Ματθαίος*».

Γνωστή ἡ τακτικὴ τῆς Σκοπιᾶς γιά τίς ἀλλαγές τῶν διδασκαλιῶν τῆς. Κάθε νέα ἀποψη ἀναιρεῖ τὴν προηγουμένη, τὴν ὁποία πολλές φορές τὴν χαρακτηρίζει καί ὡς διαβολικὴ, ἀσχέτως ἂν κάποτε τὴν ἐπαναφέρει σάν «νέο φῶς». Γεννᾶται, λοιπόν, τό ἐρώτημα: Δέν θά ἔπρεπε νά ἀποσύρει τοῦλάχιστον τὰ παλαιὰ τῆς ἔντυπα καί νά ζητήσῃ συγνώμη; Οἱ ὁπαδοί τῆς ὅμως ἐξακολουθοῦν νά τρέφονται μέ ὅλα αὐτά.

Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ φωτισμός τοῦ «καναλιοῦ» συνεχίζεται καί οἱ «προσεγμένες» ἐκλεπτύνσεις κατακλύζουν τούς ὁπαδούς. Στὴ «**Σκοπιά**» τῆς **15-2-2006**, ἡ ἀναδρομὴ στίς δογματικὲς ἀστάθειες γιά ἐνημέρωση προφανῶς τῶν νέων ὁπαδῶν γίνεται ἐξ ἀπάλων ὀνύχων. Βεβαίως, αὐτό δέν μᾶς ἐκπλήσ-

σει διότι τό συνηθίζει ἡ «Σκοπιά» νά προσπαθεῖ νά ὠραιοποιεῖ τίς ἐκάστοτε ἀλλαγές τῆς καί κατὰ συνέπεια νά παρουσιάζει τίς μισές ἀλήθειες. Ἔχει τονιστεῖ ἐπανειλημμένως καί ἄλλοτε, ὅτι τό μόνο πού φοβᾶται ἡ «Σκοπιά» εἶναι ἡ ἱστορία τῆς. Τό πνεῦμα συγκαλύψεως πού τὴν διακατέχει στὰ διάφορα θέματα μέ τὰ ὁποία ἀσχολεῖται κατὰ διαστήματα καί ὁ τρόπος τῆς παρουσιάσῃς τους αὐτό ἀκριβῶς ἀποδεικνύει. Αὐτό εἶναι ἐμφανές καί στήν συγκεκριμένη «Σκοπιά». Τώρα τό θέμα τῆς εἶναι οἱ «ἀνώτερες ἐξουσίες» στίς ὁποῖες ἔχουμε ἀναφερθεῖ καί παλαιότερα.

«**Σκοπιά**», **15-2-2006, σελ. 29**: «*Το 1962* διευκρινίστηκε ποιες εἶναι οἱ «ἀνώτερες ἐξουσίες» που ἀναφέρονται στο ἐδάφιο *Ρωμ. 13:1* καί ποιος ὁ βαθμὸς υποταγῆς τοῦ Χριστιανοῦ σε αὐτές. Μια **ἐμπεριστατωμένη** μελέτη τοῦ 13 κεφαλαίου τῆς ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς *Ρωμαίους* καί *Γραφικῶν περικοπῶν* ὅπως τὰ ἐδάφια *Τίτου 3:1, 2* καί *Πέτρου 2:13, 17* διευκρίνισε ὅτι ἡ ἐκφραση ἀνώτερες ἐξουσίες ἀναφέρεται ὄχι στον *Ἰεχωβά Θεό* καί στον *Ἰησοῦ Χριστό* ἀλλά στις ἀνθρώπινες κυβερνητικὲς ἐξουσίες».

Κατ' ἀρχήν, ἡ τοποθέτηση αὐτῆ τοῦ «δούλου» πρὸς ὄλους -ἀφοῦ αὐτὰ κηρύττονται ἀπό σπίτι σέ σπίτι- ἐπικαλεῖται ὅτι εἶναι τό συμπέρασμα μιᾶς ἐμπεριστατωμένης μελέτης τῶν γνωστῶν κακοποιημένων ἐδαφίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐν ἔτει 2006, ἰσχυρίζεται ὅτι μετά τό 1962 κατενόησαν τὰ ἐδάφια πού ἀναφέρονται στίς «ἀνώτερες ἐξουσίες», εἶδαν καθαρά πλέον τὴν ἀλήθεια καί ὅλα τέλεια. Ὅμως ἡ μελέτη ἡ μετά σπουδῆς καί προσπαθείας τοῦ «δούλου» τό 1962 δέν ἦταν ἀποτέλεσμα «νέου φωτός», ἀλλά ἐπιστροφή στό παλαιό «φῶς» τοῦ 1886, τό ὁποῖο ἐκήρυττε ὁ Κάρολος Ρῶσσελ:

1886, Γραφικαὶ Μελέται, τόμος Α', «Τὸ σχέδιο τῶν αἰώνων», σελ. 302: «... αἱ οὔσαι ἐξουσίαι, αἱ τοῦ παρόντος κόσμου κυβερνήσεις ἐτάχθησαν ἢ ὠρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ».

Ο διάδοχος όμως του Ρώσσελ ο Ίωσήφ Ρόδερφορντ αλλάζοντας πολλές από τις διδασκαλίες του προκατόχου του, άλλαξε και αυτή την διδαχή:

1929, «Προφητεία», σελ. 145: «*Επίγειες κυβερνήσεις συμβολίζονται ως τό θηρίον*».

Η διδασκαλία αυτή όμως –για τό Ρωμ. ΙΓ΄:1- δέν είχε μεγάλη διάρκεια. Αλλάζει πολύ σύντομα από τόν ίδιο πάλι τόν Ρόδερφορντ.

1930, στό βιβλίο του «*Έχθροί*», σελ. 285, γράφει: «*Ρωμ ΙΓ΄:1: Αί άληθεΐς Ύπερέχουσαι Έξουσίαι είναι ό Ίεχωβά και ό Ίησούς Χριστός. Συνεπώς, ότι γήναι όργανώσεις είναι Ύπερέχουσαι Έξουσίαι είναι ψευδές*».

Μετά δύο έτη, σβήνει κάθε προηγούμενο «φώς» για νά λάμψει τό νέο, πάλι από τόν Ίωσήφ Ρόδερφορντ. Όπως γίνεται κατανοητό τά πιεστήρια εργάζονται και τά βιβλία πωλούνται.

Στό βιβλίο «*Διεκδίκησις*», τόμος Β΄, σελ. 270 γράφει: «... *Τώρα αυτοί βλέπουν εύκρινώς ότι αί υπερέχουσαι έξουσίαι δέν ανήκουν εις τήν όργάνωσιν του Σατανά όπως πίστευαν πρότερον αλλά ότι είναι οί άρχοντες εις τήν όργάνωσιν του Θεού*».

Οί φιλοδοξίες για έξουσία του Ίωσήφ Ρόδερφορντ τόν όδήγησαν στην νέα αυτή διδαχή, ότι οί «άνώτερες έξουσίες» του χωρίου Ρωμ. ΙΓ΄: 1, είναι οί άρχοντες στην όργάνωση, πολύ άπλά, ό ίδιος και οί πέριξ αυτου. Τελικά, πραγματοποίησε τό όνειρο αυτό κηρύττοντας τήν θεοκρατία τό έτος 1938.

Έπειδή όμως για τίς «ύπερέχουσες έξουσίες» έχει σχολιασθεί τό θέμα και άλλη φορά δέν θα έπιμείνουμε στά εκ περιτροπής έναλλασσόμενα σκοτάδια και «φώτα» ούτε στις διαβολικές διδασκαλίες που επανέρχονται ως δήθεν εκ Θεού κατά τήν «Σκοπία». Άπλως, μέ άφορμή τό δημοσίευμα αυτό της 15-2-2006, ότι από τό 1962 διευκρινίστηκε

ποιές είναι οί «άνώτερες έξουσίες» υπενθυμίσαμε μερικές από αυτές τίς αλλαγές.

Θεωρούμε όμως χρήσιμο νά κλείσουμε τό άρθρο μας αυτό μέ τά λόγια που θέτει ή «Σκοπία» στό στόμα ενός «πρεσβυτέρου» προσπαθώντας νά δικαιολογήσει τίς άπαράδεκτες παλινδρομήσεις της σε βασικές διδασκαλίες της:

Σελ. 30: «*Όταν λαβαίνει χώρα μια αλλαγή μπορεί να είναι δύσκολο να την αποδεχθεί κανείς και να προσαρμοστεί σ' αυτήν*», παραδέχεται ένας παλαιμάχος πρεσβύτερος. *Τι τον έχει βοηθήσει να αποδεχτεί τις πολλές εκλεπτύνσεις που έχει δει να γίνονται στα 48 χρόνια κατά τα οποία είναι διαγγελέας της Βασιλείας; Ο αδελφός απαντάει: “Το κλειδί είναι η σωστή στάση. Το ν' αρνηθεί κάποιος να αποδεχτεί μια εκλεπτύση σημαίνει ότι μένει πίσω καθώς η οργάνωση προχωράει μπροστά. Αν διαπιστώσω ότι δυσκολεύομαι να αποδεχτώ τις αλλαγές συλλογίζομαι τα λόγια που είπε ο Πέτρος στον Ιησού.” Κύριε σε ποιον να πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής” Έπειτα αναρωτιέμαι: Αν φύγω που θα πάω; Έξω στο σκοτάδι του κόσμου; Αυτό με βοηθάει να μένω σταθερά προσκολλημένος στην οργάνωση του Θεού, Ιωάννης 6:68*».

Μ' αυτά τά λόγια του πρεσβυτέρου που αναφέρει, ή «Σκοπία» εκφράζει άκριβώς τήν θέση που έχει κατορθώσει νά επιβάλει στους όπαδούς της: νά έμπιστεύονται και νά θεωρούν τήν εταιρία όπως οί άπόστολοι τόν Ίησού Χριστό. Οικοιοποιείται, δηλαδή, τήν μοναδικότητα του Ίησού Χριστου, σαν σωτήρα του κόσμου και μέ έπαρση προβάλλει τόν έαυτό της. Τό λυπηρό είναι ότι οί όπαδοί της τό αποδέχονται αυτό. Κι αυτός είναι ό κύριος λόγος που κάνει τήν όργάνωση αυτή τόσο επικίνδυνη και καταστροφική.

Ένας αδελφός παρακάλεσε κάποιο Γέροντα: «Πές μου ένα λόγο». Κι αυτός του λέει: «Μήν κάνεις συντροφιά μέ αίρετικό, κυριάρχησε στη γλώσσα σου και στην κοιλιά σου και, όπου μένεις, λέγε συνεχώς: Είμαι ξένος».

“Τό Μέγα Γεροντικό”, έκδ.: Ί. Ήσυχ. “Τό Γενέσιον της Θεοτόκου”, Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

ΓΙΟΓΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ: ΝΕΟΕΠΟΧΙΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕ ΤΟ ΜΑΝΔΥΑ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ

της κ. Ελένης Ανδρουλάκη.

(Α' μέρος)

Όροι

Ο όρος «γιόγκα» προέρχεται από τη σανσκριτική ρίζα «yuj» (γιούτζ) και «σημαίνει “συνάντηση”, “ένωση”, “επικοινωνία”, “απορρόφηση”, ...“έπαφή” της ψυχής με την Ύπερ-ψυχή, τὸ Θεό»¹. «Γιόγκα είναι ὁ πρακτικὸς τρόπος γιὰ νὰ βαδίσουμε στὸ Μονοπάτι τῆς ἐπιστροφῆς μας σ’ Αὐτόν... καὶ ὁ σκοπὸς ὄλων τῶν (συστημάτων) γιόγκα εἶναι ἡ ἔνωση καὶ ἡ ἀπορρόφηση τῆς ψυχῆς στὴν Πηγὴ τῆς, τὸ Θεό»². Ὁ στόχος τῆς γιόγκα ὀρίζεται ὡς ἡ συγχώνευση στὸ ἀπρόσωπο, ἀπόλυτο «Ἔνα» τοῦ Ἰνδουισμοῦ ἢ ἡ συγχώνευση στὸ «κενὸ» τοῦ Βουδιστικοῦ νιρβάνα³.

Εἶναι ἡ γιόγκα γυμναστική;

Ἡ γιόγκα ἐξαπλώθηκε στὴ Δύση διαφημιζόμενη ὡς «γυμναστική» ποὺ ὀδηγεῖ σὲ «χαλάρωση, ψυχοσωματικὴ εὐεξία, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ ἄγχος, ἰσχυροποίηση τοῦ ἀνοσοποιητικοῦ καὶ νευρικοῦ συστήματος, βελτίωση τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, ἐξισορρόπηση τοῦ ἐγκεφάλου, ἀκόμα καὶ αὐξηση τοῦ IQ»⁴. Ἐπίσης, ἡ γιόγκα προσδιορίζεται ὡς ἕνα σύστημα ποὺ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὡς ὅλον, ἕνας «ὀλιστικὸς Δρόμος» ποὺ ἐπιφέρει γαλήνη καὶ ἡρεμία. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, ἡ γιόγκα ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὶς 6 κλασικὲς σχολῆς τοῦ Ἰνδουισμοῦ, οἱ ὁποῖες

εἶναι: α) ἡ Νυάγια β) ἡ Βαϊσέσικα γ) ἡ Σάνκυα δ) ἡ Μιμάμσα ε) ἡ Βεντάντα καὶ στ) ἡ Γιόγκα, ἡ ὁποία «ἐπεξεργάσθηκε κυρίως τὴν πρακτικὴ μέθοδο αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ αὐτοβυθισμοῦ»⁵. Γιὰ νὰ ἀποκλεισθεῖ ἐντελῶς τὸ ἐνδεχόμενο ἡ γιόγκα νὰ λειτουργεῖ ὅπως συχνὰ συστήνεται, δηλαδὴ ὡς «ἕνα εἶδος γυμναστικῆς», θὰ πρέπει πρῶτα νὰ ἐξετάσουμε τὴν ἱστορικὴ πορεία τῆς, τοὺς στόχους τῆς, ἀλλὰ καὶ τὶς μεθόδους ἢ τεχνικὲς ποὺ χρησιμοποιεῖ.

Οἱ ρίζες, ἡ ἱστορικὴ πορεία καὶ οἱ στόχοι τῆς γιόγκα

Ἡ γιόγκα εἶναι μίαν ἀρχαία πρακτικὴ, «ἡ ὁποία περιλαμβάνει συγκεκριμένες ἀναπνευστικὲς κινήσεις καὶ στάσεις τοῦ σώματος με σκοπὸ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἔνωση πνεύματος, σώματος καὶ ψυχῆς»⁶. Πράγματι, μᾶς διαβεβαιώνουν εἰδικὸι μελετητές, οἱ ρίζες τῆς γιόγκα ἐμφανίζονται στὴν «Ἰνδικὴ μαγικό-θρησκευτικὴ ἀπὸ πολὺ παλιά»⁷. «Ἡ παλαιότερη ἀρχαιολογικὴ μαρτυρία γιὰ τὴ γιόγκα, μίαν φαγεντιανὴ σφραγίδα ποὺ ἀπεικονίζει ἕναν ἄντρα σὲ στάση λωτοῦ, χρονολογεῖται τὴν τρίτη χιλιετηρίδα π.Χ.»⁸. Ἡ γιόγκα μπορεῖ νὰ ἀναγνωρισθεῖ σὲ εἰκονογραφήματα τῆς κοιλάδας τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὸ 2.000

1. Δρόμοι τῆς Γνώσης, συλλογικὸ ἔργο, Ἀρχέτυπο 2003, σελ. 310

2. ἐνθ. ἀνωτέρω

3. Dr Ankerberg, John & Dr Weldon, John, *Encyclopedia of New Age Beliefs*, Harvest House Publishers, 1996, σελ. 395

4. Ἀπὸ διάφορα διαφημιστικὰ φυλλάδια καὶ ἱστοσελίδες ποὺ προωθοῦν τὴ γιόγκα.

5. Γιαννουλάτου Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας, *Ἰχνη ἀπὸ τὴν ἀναζήτηση τοῦ ὑπερβατικοῦ*, Ἀκρίτας 2004, σελ. 160

6. <http://www.mayoclinic/invoke.cfm?objestid=77C5524D-55B0-4B6A-8E5B2CF2C40350A>

7. *The Penguin Dictionary of Religions*, edit. John Hinnells, Penguin, 1984, σελ. 357

8. *Harper's Ἐγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικῶν καὶ Παραφυσικῶν Ἐμπειριῶν*, ἔκδ. Anubis 1994, σελ. 98-99

π.Χ.⁹. Μάλιστα στην εξέλιξη της γιόγκα «δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έπαιξαν ρόλο αϋθόρμητες μυστικιστικές τάσεις καθώς και ένα σαμανιστικό υπόβαθρο»¹⁰. Η πρώτη αναφορά στη Γιόγκα γίνεται στις Βέδες, τὰ ἀρχαιότερα ιερά κείμενα τῶν Ἰνδῶν, τὰ ὁποῖα, κατὰ τοὺς Ἰνδουιστές, «ἀποκαλύφθηκαν με τρόπο ὑπερφυσικὸ ἀπὸ τοὺς Ἰνδουιστές θεούς»¹¹. Τὸ θεμέλιο τῆς γιογκικῆς διδασκαλίας τίθεται στὶς Οὐπανισάδες, τὸ μεταγενέστερο τμήμα τῶν Βεδῶν. Καὶ στὸ ἱερὸ ἔπος Μπαγκαβὰτ Γκίτα («τὸ ἄσμα τοῦ Κυρίου»), «τὸ κατ' ἐξοχὴν βιβλίον τῆς θρησκευτικῆς οἰκοδομῆς τῶν Ἰνδῶν»¹², ἡ γιόγκα διδάσκεται στὸν πολεμιστὴ Ἀρτζούνα (Arjuna) ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Κρίσνα, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται «ἄβιτάρ» -δηλαδή ἐνσάρκωση- τοῦ θεοῦ Βισνοῦ¹³. Πόσο γνωστὰ εἶναι ὅλα αὐτὰ στὸν μέσο Εὐρωπαῖο; Σύμφωνα με τὸν μελετητὴ Dave Hunt «ὁ μέσος Δυτικὸς δὲν γνωρίζει ὅτι ἡ γιόγκα εἰσήχθη ἀπὸ τὸν Κύριο Κρίσνα στὴ Μπαγκαβὰτ Γκίτα ὡς τὸ σίγουρο μονοπάτι γιὰ τὸν Ἰνδουιστικὸ παράδεισο, οὔτε ἀκόμα ὅτι ὁ Σίβα (ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ τρομακτικὸς θεοὺς τοῦ Ἰνδουισμού) ἀναφέρεται ὡς “Yogeshwara” ἢ ὁ Κύριος τῆς Γιόγκα»¹⁴.

Νὰ προσεχθεῖ ὅτι «ὅλα τὰ ὀρθόδοξα (κλασικά) Ἰνδικὰ φιλοσοφικὰ συστήματα ἔχουν ὡς μοναδικὸ στόχο τὴν ἀπελευθέρωση τῆς ψυχῆς, μέσα ἀπὸ τὴν τελειοποίησή της. Ἡ μέθοδος ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ αὐτὸ τὸ σκοπὸ εἶναι ἡ γιόγκα»¹⁵. Συγκεκριμένα «στὴ γιόγκα αὐτὸ ποὺ ἀναζητεῖται εἶναι ἡ ἔνωση με τὴ θεία πραγματικότητα»¹⁶. Ἔτσι λοιπὸν «στὴν

Ἀνατολὴ ἢ Ἑνωσὴ τοῦ ἀνώτερου Ἑαυτοῦ μας»¹⁷ με τὴ θεότητα καὶ ἡ μεθοδολογία γιὰ τὴν πραγμάτωσή της ὀνομάζονται Γιόγκα»¹⁸. Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὑπάρχουν καὶ δάσκαλοι τῆς Γιόγκα οἱ ὁποῖοι ξεκαθαρίζουν ἐξ ἀρχῆς ὅτι **ἡ γιόγκα δὲν εἶναι γυμναστική, ἀλλὰ πνευματικὸ μονοπάτι**. Ἡ γιόγκα, διαβάζουμε ἕνα παράδειγμα, ἀποτελεῖ «μυητικὴ γνώση, εἶναι ἡ μέθοδος γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς συνειδήσεως καὶ τὴν ἐναρμόνιση ὄλων τῶν φορέων μεταξύ τους καὶ αὐτῶν με τὸ Σύμπαν, τὴ Θεότητα. Δὲν εἶναι, ὅπως λανθασμένα θεωρεῖται, ἕνα σύστημα γυμναστικῆς, χαλάρωσης ἢ ἀναπνοῶν ἀλλὰ μία φιλοσοφία... ποὺ ἡ γνώση καὶ ἡ πρακτικὴ τῆς ἐξάσκησης δίνουν στὸν ἄνθρωπο τὴ δυνατότητα νὰ ξεπεράσει τὸν ἑαυτό του»¹⁹. Ὁ ἑαυτὸς πρέπει νὰ ξεπεραστεῖ, γιατί κατὰ τὶς ἀνατολικὲς δοξασίες «ὁ ἄνθρωπος κουβαλᾷ τὸ βάρος τῶν προηγούμενων ζωῶν του», τὸ γνωστὸ ὡς κάρμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο προσπαθεῖ νὰ ἀπαλλαγεῖ κἀνοντας γιόγκα. Ἡ γιόγκα «καίει τοὺς σπόρους τοῦ ἐρχόμενου κάρμα»²⁰ καὶ μόνο ἔτσι θεωρεῖται ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ φτάσει στὴν «ἀπελευθέρωσή του ἀπὸ τὴν ἄγνοια, τὸν πόνο καὶ τὴν ἐπαναγέννηση»²¹ «καὶ στὴν ἔνωσή του με τὸ ἀπρόσωπο Ἀπόλυτο, τὸ Μπράχμαν»²² ἢ «στὸ νιρβάνα καὶ τὴν ἐξαφάνισή του»²³.

Μάλιστα, ἡ ἀπελευθέρωση, ἡ λύτρωση ἀπὸ τὸ κάρμα καὶ τὶς ἀλλεπάλληλες μετενσαρκώσεις, ἐπιτυγχάνεται μέσῳ κάποιων τεχνικῶν οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τοὺς δρόμους ποὺ διαμόρφωσε ἡ Ἰνδικὴ σκέψη γιὰ τὴν πορεία πρὸς αὐτὴ τὴν λύτρωση. Αὐτοὶ εἶναι:

9. *The Penguin Dictionary of Religions*, ἔνθ. ἀνωτέρω, σελ. 357

10. ἔνθ. ἀνωτέρω

11. *Encyclopedia of New Age Beliefs*, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 217

12. *Ἰχνη ἀπὸ τὴν ἀναζήτηση τοῦ ὑπερβατικοῦ*, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 150

13. *The World's Religions*, edit. Christopher Partridge, Lion Hudson, 2005, σελ. 145

14. <http://www.ankerberg.org/Articles/new-age/NA0902W2.htm>

15. Σουάμι Βιβεκάναντα, *Ράτζα γιόγκα*, ἐκδόσεις Κονιδάορη, 1991, σελ. 16

16. *Harper's Ἐγκυκλοπαίδεια Μυστικιστικῶν καὶ Παραφυσικῶν Ἐμπειριῶν*, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 97

17. Ὁ ὅρος «ἀνώτερος Ἑαυτός» χρησιμοποιεῖται κατεξοχὴν σὲ περιβάλλοντα ἀποκρυφιστικά.

18. Γαστεράτου Σοφία, «Δρόμοι καὶ εἶδη τῆς Γιόγκα», περιοδικὸ «Νέα Ἀκρόπολις», τεύχος 117, Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2005, σελ. 48

19. ἔνθ. ἀνωτ.

20. *Ὁ κόσμος τῆς γιόγκα, συλλογικὸ ἔργο*, ἐκδόσεις Ἄγνωστο, 2005, σελ. 311.

21. τὴ λεγόμενη «μύκσα»

22. κατὰ τὸν Ἰνδουισμό «Μπράχμαν» εἶναι ἡ ὕψιστη, ἀπρόσωπη, θεϊκὴ ἀρχὴ ποὺ θεωρεῖται ὅτι βρῖσκεται πάνω ἀπὸ ὅλα καὶ μέσα σὲ ὅλα.

23. κατὰ τὸ Βουδισμό. Ἐννοεῖται ὁ μηδενισμός.

α) ή κάρμα μάργκα, ή όδορ τών έργων, β) ή γκνάνα μάργκα, ή όδορ τής γνώσεωρ και γ) ή μπάκτι μάργκα, ή όδορ τής άφορσιώσεωρ. Οί δροόμοι αύτοί ταυτίζονται με τὰ 3 βασικότερα είδη τής γιόγκα, δηλαδή τήν κάρμα γιόγκα, τήν γκνάνα γιόγκα και τήν μπάκτι γιόγκα ²⁴. Έτσι ή γιόγκα διακρίνεται ανάλογα με τὰ μέσα που χρησιμοποιούονται για τήν ένωση με τὸ θείο. Για παράδειγμα, στην κάρμα γιόγκα ή ένωση με τὸ Μπράχμαν γίνεται με έργα και λειτουργικές πράξεις, στην γκνάνα γιόγκα ή ένωση με τὸ Μπράχμαν έπιτυγχάνεται με μυστικιστική γνώση, στην μπάκτι γιόγκα με τήν ολοκληρωτική λατρεία μιᾶρ θεότητας ή τοῦ ίδιου τοῦ γκουρού ²⁵. Υπάρχουν ακόμη πολλά άλλα είδη γιόγκα, όπως ή χάθα γιόγκα, τὸ πλέον γνωστὸ και διαδεδομένο σύστημα στη Δύση, στὸ όποιο ή ένωση με τὸ Μπράχμαν έπιτυγχάνεται δια σωματικών άσκήσεων ²⁶. Επίσης, ή ράτζα γιόγκα, ή λάγια γιόγκα, ή μάντρα γιόγκα, ή όνειρική γιόγκα, ή κριपालού γιόγκα, ή άγκνι γιόγκα (ή γιόγκα τοῦ πυρός), ή κρίγνα γιόγκα, ή κουνταλίνα γιόγκα, ή τάντρα γιόγκα, ή τάο γιόγκα, ή γιόγκα τής Γής, ή αστάνγκα γιόγκα, και ή παραλλαγή της, ή πάουερ γιόγκα κ. ά. ²⁷ Νὰ τονιστεῖ έδῶ, ότι οί διάφορες μορφές τής γιόγκα «είναι διαφορετικές πλευρές τοῦ ίδιου θέματος και συχνά συμπίπτουν και εἰσχωροῦν ή μία στην άλλη» ²⁸. Και «τὰ διάφορα είδη τής γιόγκα δέν είναι τίποτα άλλο παρὰ διάφορες μέθοδοι για νὰ απορριφθοῦν τὰ περιβλήματα τής ψυχῆς. Τότε ή ψυχή θὰ συνειδητοποιήσει τή θεία τής φύση και προέλευση και θὰ αποκτήσει Αυτόγνωσία» ²⁹, όπως βεβαίως αύτή όρίζεται στα θρησκευτικά συστήματα τοῦ Ίνδουισμού και τοῦ Βουδισμού.

24. *Ίχνη από τήν άναζήτηση τοῦ υπερβατικοῦ*, ένθ. άνωτ., σελ. 156-157

25. Βλάχου Ίερόθεου, Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου, http://www.parembasis.gr/2001/01_12_01.htm

26. ένθ. άνωτ.

27. Αυτές και άλλες κατηγοριοποιήσεις καταγράφονται στα διάφορα έγχειρίδια γιόγκα και σε διάφορες μελέτες.

28. Δροόμοι τής Γνώσης, ένθ. άνωτ., σελ 328

29. Δροόμοι τής Γνώσης, ένθ. άνωτ., σελ 314

Μπορεί ή γιόγκα νὰ άποκοπεῖ άπό τὸ θρησκευτικό της υπόβαθρο;

Είδαμε, ότι παρότι ή γιόγκα μᾶρ έχει γίνει γνωστή ως μέθοδος σωματικής έγκύμνασης, δέν είναι πνευματικά οὐδέτερη. Οί στόχοι της δέν άφοροῦν μόνο στὸ σῶμα, αλλά επεκτείνονται κυρίως στὸ πνεῦμα. Διαβάζουμε σε σχετικό έγχειρίδιο: «Η γιόγκα είναι κάτι παραπάνω από μία άπλή σειρά άσκήσεων» ³⁰. «Η τακτική άσκηση γιόγκα δημιουργεί άρμονία ανάμεσα στὸ πνεῦμα και τὸ σῶμα... προκειμένου νὰ βοηθήσει τὸ άτομο νὰ άπελευθερώσει και νὰ άξιοποιήσει όλες τις δυνατότητές του... Η πρακτική τής γιόγκα άποτελεῖ άπλῶς τὸ μέσο με τὸ όποιο άνακαλύπτουμε και άπελευθερώνουμε τήν έμφυτη σοφία. Η γιόγκα άνοίγει τις πόρτες στις πραγματικές δυνατότητες που έχουμε σαν άτομα μέσα από ένα σύστημα συνειδητῶν άσκήσεων, που εκπαιδεύουν όχι μόνο τὸ σῶμα, αλλά και τήν άναπνοή και σε τελική άνάλυση, τὸ πνεῦμα» ³¹. Και άλλου: «Ο Νέος Κόσμος δέν μπορεί νὰ υπάρξει χωρὶς ένα Νέο Άνθρωπο. Άλλά, ό Νέος Άνθρωπος προϋποθέτει μία νέα συνειδητότητα. Και ή νέα συνειδητότητα γαλουχεῖται από ένα νέο τρόπο σκέψης. Η Γιόγκα καλλιεργεί άκριβῶς αύτὸ τὸ νέο τρόπο σκέψης, ό όποιος έντάσσει άρμονικά τὸ ανθρώπινο άτομο μέσα στὸ Συμπαντικό Όλο» ³². Αυτὰ τί σχέση έχουν με γυμναστική; Μοῦ φαίνεται καμία, μάλλον ή γυμναστική χρησιμοποιεῖται ως όχημα, ή ως προκάλυμμα. Μᾶρ λέει σχετικά ό Dr Johannes Aagaard, καθηγητής στὸ Πανεπιστήμιο Άαρχους τής Δανίας και αύθεντία στη θρησκευολογική έρευνα: «Όπως πολλές άλλες άνατολικές θρησκείες, έτσι και ή γιόγκα λειτουργεί σε 2 επίπεδα, δείχνοντας ένα πρόσωπο πρὸς τὰ έξω και ένα έντελῶς διαφορετικό πρόσωπο πρὸς τὰ μέσα» ³³. Σύμφωνα με τήν «Έγκυκλο-

30. Ansari Mark & Lark Liz, *Γιόγκα για άρχαίους*, έκδόσεις Καρακωτσόγλου, 2002, σελ. 6

31. ένθ. άνωτ.

32. <http://www.agniyogahellas.gr/agni-yoga.htm>

33. <http://www.dci.dk/?artikel=334>

παίδεια τῶν Πεποιθήσεων τῆς Νέας Ἐποχῆς», τόσο ἡ γιόγκα, ὅσο καὶ τὸ ρεϊκι καὶ οἱ πολεμικὲς τέχνες ἀποτελοῦν μορφὲς αὐτῶν ποῦ ὀνομάζονται «μέθοδοι βιοπρακτικῆς σωματικῆς ἐργασίας», οἱ ὁποῖες στοχεύουν μέσω «ἐργασίας στὸ σῶμα» νὰ ἐπηρεάσουν τὸ πνεῦμα - ψυχὴ καὶ ἀντιστρόφως. «Ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ φώτιση τοῦ πνεύματος - ψυχῆς μὲ τὸ χειρισμὸ τοῦ σώματος ἢ ἡ μεταβολὴ στὸ σῶμα μὲ τὴν ἐγκύμναση τοῦ νοῦ»³⁴.

Εἶναι πολὺ σημαντικὸ νὰ γνωρίζει κανεὶς ὅτι ἡ πρακτικὴ τῆς γιόγκα περιλαμβάνει 8 στάδια, τὰ ὁποῖα κωδικοποιήθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 200 π.Χ. ἀπὸ τὸν Πατάντζαλι στὸ ἀρχαιότερο καὶ ἐγκυρότερο ἐγχειρίδιο τῆς γιόγκα, τὸ γνωστὸ ὡς «Γιόγκα Σούτρας». Τὰ 8 αὐτὰ στάδια ἢ βαθμίδες τῆς γιόγκα εἶναι ³⁵:

1. Ἡ γιάμα (συγκράτηση, περιορισμὸς, ἔλεγχος) 2. ἡ νιγιάμα (τήρηση ἠθικῶν κανόνων) 3. ἡ ἀσάνα (στάσεις τοῦ σώματος, σταθερὴ σωματικὴ ἄσκηση) 4. ἡ πραναγιάμα (ἔλεγχος τῆς ἀναπνοῆς, ὑποταγὴ τῆς πρᾶνα) 5. ἡ πρατιαχάρα (ἔλεγχος τῶν αἰσθήσεων, στροφὴ τῶν αἰσθήσεων πρὸς τὰ μέσα) 6. ἡ νταράνα (πρόσδεση τοῦ νοῦ σὲ ἓνα σημεῖο, αὐτοσυγκέντρωση) 7. ἡ ντιάνα (διαλογισμὸς) καὶ 8. τὸ σαμάντι (ὑπερσυνειδητὴ ἀντίληψη, ταύτιση μὲ τὸ Ἀπόλυτο, ἀπορρόφηση, φώτιση).

Νὰ κρατήσουμε στὸ νοῦ, ὅτι «ἡ πρακτικὴ τῆς γιόγκα περιλαμβάνει ἄσκηση, διαλογισμὸ καὶ τελετουργία γιὰ ὅλο τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα»³⁶. Ἔτσι, οἱ σωματικὲς ἀσκήσεις τῆς γιόγκα, οἱ ὁποῖες ὀνομάζονται «ἀσάνες», δὲν εἶναι ξεκομμένες, ἀλλὰ λειτουργοῦν ὡς προετοιμασία γιὰ τὸ διαλογισμὸ καὶ ἀποτελοῦν μέρος ἑνὸς συστήματος μεταφυσικῆς ἀναζήτησης μὲ σαφῆ ἐξωχριστιανικὸ προσανατολισμὸ. «Οἱ Ἀσάνες ἔχουν σχεδιαστεῖ ὥστε νὰ κάνουν τὸ σῶμα ἓνα κατάλληλο ὄχημα γιὰ τὸ ταξίδι σὲ ὑψηλότερα ἐπίπεδα

συνείδησης, γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ νοῦ»³⁷. Δηλαδή ἡ γιόγκα «χρησιμοποιεῖ τὸ σῶμα ὡς βάση γιὰ πνευματικὲς τεχνικὲς ποῦ θὰ προετοιμάσουν τὸν ἀσκούμενο νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸ Ἀπόλυτο. Τὸ σῶμα εἶναι ἓνα ἐργαλεῖο σὲ αὐτὴ τὴ διαδικασία»³⁸. Ἡ κατὰ τὴν Swami (Δασκάλα) Sivananda Radha «οἱ ἀσάνες εἶναι πρακτικὴ εὐλάβειας, ἡ ὁποῖα, ὅπως ὅλες οἱ πνευματικὲς πρακτικὲς, μᾶς ὀδηγεῖ σὲ μία κατανόηση τῆς ἀλήθειας... Πέρα ἀπὸ αὐτὸ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ μυστικιστικὴ ἢ πνευματικὴ σημασία. Κάθε ἀσάνα δημιουργεῖ συγκεκριμένη ψυχικὴ κατάσταση διαλογισμοῦ»³⁹. Ἐπίσης, ἄς σημειωθεῖ ὅτι «πολλὲς ἀσάνες εἶναι βασισμένες σὲ στάσεις τοῦ σώματος ποῦ τιμοῦν τὶς Ἰνδουιστικὲς θεότητες οἱ ὁποῖες ἐκδηλώνονται μὲ μορφὲς ὅπως ὁ ἥλιος, ἡ τίγρης, τὸ δέντρο, τὸ φίδι κ.τ.λ.»⁴⁰.

Κι ἂν ἦταν κανεὶς πολὺ ἀφελῆς καὶ μετὰ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ ρωτᾶ: «Μὰ δὲν γίνεται νὰ ἐκτελοῦνται οἱ ἀσκήσεις ὡς γυμναστικὴ; Δὲν μπορεῖ νὰ ἀπομονωθεῖ τὸ θρησκευτικὸ τους ὑπόβαθρο;» Θὰ ἀπαντούσαμε μὲ μία ἀπλὴ ἐρώτηση: Ὅταν ὁ χριστιανὸς κάνει τὶς λεγόμενες «μετάνοιες», τὸ κάνει αὐτὸ ὡς κάτι ἀνεξάρτητο ἢ ὡς ἔκφραση συγκεκριμένης πίστεως καὶ ψυχικῆς διάθεσης, ἀποβλέποντας σὲ σκοποὺς πνευματικούς⁴¹;

Εἶναι ἡ γιόγκα ἐπιστήμη;

Πολὺ συχνὰ ἡ κύρια ταυτότητα ποῦ προσδίδεται στὴ γιόγκα εἶναι αὐτὴ τῆς «ἐπιστήμης». Ἡ γιόγκα -λένε- εἶναι «σύστημα ἐπιστημονικόν». Πολλοὶ ἄνθρωποι στὴ Δύση ἐντυπωσιάζονται ἢ προσελκύονται στὰ διάφορα εἶδη τῆς γιόγκα ἐπειδὴ ὑποφέρουν ἀπὸ δυὸ βασικὰ προβλήματα: Ἀπὸ τὸ ἄγχος ἢ τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου, ποῦ παλεύει σὲ ρυθμοὺς ἐξοντωτικῶν, χωρὶς οὐσι-

34. *Encyclopedia of New Age Beliefs*, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 356

35. Ὁ κόσμος τῆς γιόγκα, σελ. 58, 246-248, *Ράτζα Γιόγκα*, σελ. 33, *Οἱ Δρόμοι τῆς Γνώσης*, σελ. 315-320

36. www.yogayak.com/article_eightlimbs.htm

37. <http://www.hellas.amps.org/welcome.html>

38. http://cana.userworld.com/cana_yogaHippies1.htm

39. Στὸ βιβλίό τῆς "Hatha Yoga" στὸ : <http://www.watchman.org/na/yoga.htm>

40. http://cana.userworld.com/cana_yoga.html

41. Ἰγνη ἀπὸ τὴν ἀναζήτηση τοῦ ὑπερβατικοῦ, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 369

αστικό στήριγμα και από μία παντελή άγνοια του τί είναι ή γιόγκα. Ταυτόχρονα ό,τιδήποτε προσφέρεται ως «έπιστημονικό» γίνεται εύκολα αποδεκτό στον απλό κόσμο που διακατέχεται από δέος προς ό,τι προβάλλεται ως επιστήμη, χωρίς καν να εξετάζει αν υπάρχει ή παραμικρή σχέση με την επιστήμη.

Ής δοῦμε μερικές θεμελιώδεις έννοιες της γιόγκα και όχι μόνο. Λέγεται, λοιπόν, ότι τα διάφορα είδη της γιόγκα «άφυπνίζουν το ενεργειακό σώμα που περιβάλλει το υλικό... Αυτό το ενεργειακό σώμα περιλαμβάνει επτά σημεία δύναμης που ονομάζονται τσάκρα. Τα τσάκρα είναι κέντρα περιδινούμενης ενέργειας, και κύριος στόχος του κάθε είδους της γιόγκα είναι ή ενεργοποίηση και ή εξισορρόπηση τους»⁴². Η επιστήμη, όμως, παραδέχεται μόνο ένα σώμα και ή ύπαρξη δήθεν ενεργειακών κέντρων σε συγκεκριμένα σημεία του σώματος δεν αποδεικνύεται επιστημονικά. Επίσης, διαβάζουμε: «Το σώμα είναι απλώς το όχημα της έσωτερικής ύπαρξης ή της ψυχής. Πιο σημαντικό είναι το «άερίνο» (αιθερικό) σώμα... που περιβάλλει το σώμα με τους διαύλους και τα κέντρα ενέργειας. Οί ασκήσεις της γιόγκα θεωρούνται ότι ενεργοποιούν τις λειτουργίες του αέρινου σώματος... Η ανατομία του αέρινου σώματος αποτελείται από 7 ενεργειακά κέντρα ή τσάκρα και περισσότερο από 70.000 ενεργειακούς διαύλους ή νάντι. Έπομένως, μέσω του έλέγχου της αναπνοής και της φυσικής πειθαρχίας των στάσεων της γιόγκα, μπορείτε να κυριαρχήσετε στην ενέργεια που διασχίζει το σώμα και τελικά να εκπληρώσετε το πνευματικό δυναμικό σας»⁴³. Και οί μεταφυσικές υποθέσεις συνεχίζονται: «Τα τσάκρα είναι τα ενεργειακά κέντρα που συνδέουν το αέρινο σώμα με το φυσικό σώμα. Αποθηκεύουν όλη την ενέργεια ή τη δύναμη ζωής (πράνα), ή απελευθέρωση της οποίας έλέγχεται με την αναπνοή»⁴⁴. Αυτά

δεν είναι, αυτόνοτητα, πράγματα αναπόδεικτα από την επιστήμη; Αποδεικνύουν όμως ότι οί ασκήσεις αναπνοής της γιόγκα δεν είναι απλές ασκήσεις αναπνοής, όπως για παράδειγμα οί αναπνοές ενός δρομέα. Οί γιόγκι εκτελούν ασκήσεις έλέγχου της αναπνοής (πραναιγιάμα) για να έλέγξουν τη ροή της ζωτικής ενέργειας (πράνα), και διδάσκουν ότι ή γιογκική αναπνοή «προάγει την επίγνωση της έσωτερικής σύνδεσής μας με την παγκόσμια συνειδητότητα»⁴⁵. Έτσι, «ή πραναγιάμα, που διδάσκεται μαζί με τη γιόγκα, βασίζεται όχι σε σωματικούς νόμους, αλλά στην πνευματική ιδέα της πράνα. Η πράνα είναι για τον Ίνδουισμό, ή θεϊκή πνοή της ζωής, που διαχέεται σε όλόκληρο το σύμπαν. Είναι ή κοσμική αναπνοή, από την οποία ο άνθρωπος έχει αποσυντονιστεί... Με τη χρήση της πραναγιάμα πιστεύεται ότι αυξάνει κανείς τη ροή της ζωτικής ενέργειας»⁴⁶. Πόσο επιστημονικά μπορούν να χαρακτηριστούν όλα αυτά;

Ακόμη, «οί γιόγκις λένε, ότι κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης υπάρχουν δυο ενεργειακά ρεύματα που ονομάζονται Πίνγκαλα και Ίντα⁴⁷ κι ότι μέσα από το νωτιαίο μυελό, σ' όλο του το μήκος περνάει ένας κούφιος άγωγος που ονομάζεται Σουσουμίνα. Στο κατώτερο άκρο αυτού του άγωγού υπάρχει αυτό που οί γιόγκις ονομάζουν «Λωτός της Κουνταλί»... Σ' αυτό το «λωτό»... υπάρχει μία συσπειρωμένη δύναμη που ονομάζεται Κουνταλί»⁴⁸. Οί διάφορες τεχνικές της γιόγκα προσπαθούν να ενεργοποιήσουν, να «άφυπνίσουν» την Κουνταλί, να την έλέγξουν και να την κατευθύνουν σε διάφορα μέρη του σώματος, διότι «ή άφύπνιση της Κουνταλί είναι ο μόνος τρόπος για να επιτύχουμε τη Θεϊκή Σοφία... και να πραγματώσουμε το Πνεύμα»⁴⁹. Συνοψίζοντας, ή γιόγκα περιλαμβάνει

45. Shakta Kaur Khalsa, *Κουνταλί Γιόγκα*, Έλληνικά γράμματα, 2003, σελ. 22

46. http://cana.userworld.com/cana_yoga.html

47. Η Πίνγκαλα είναι το «θετικό ενεργειακό ρεύμα» και ή Ίντα είναι το «άρνητικό ενεργειακό ρεύμα».

48. *Ράτζα γιόγκα*, ένθ. άνωτ., σελ. 61

49. *Ράτζα γιόγκα*, ένθ. άνωτ., σελ. 67

42. Freke Timothy & Gandy Peter, *Ό Πλήρης Όδηγός του Παγκόσμιου Μυστικισμού*, εκδόσεις Ένάλιος, 2003, σελ.53

43. *Γιόγκα για Άρχαρίους*, ένθ. άνωτ., σελ.88

44. ένθ. άνωτ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΓΙΟΥ-ΓΚΙ-Ο «ΞΑΝΑΧΤΥΠΑ»

Τό «παιχνίδι με κάρτες» Yu-Gi-Oh, όπως είχαμε και στο παρελθόν ενημερώσει.¹ Ξεκίνησε από την Ίαπωνία και γνωρίζει διεθνή εξάπλωση. Στις κάρτες του παιχνιδιού αυτού εικονίζονται δαίμονες και αποκρυφιστικά σύμβολα. Τό «καρτοπαίγνιο» συνοδεύεται και από τηλεοπτική σειρά που προβάλλεται από τό Star Channel τά πρωινά του Σαββάτου και της Κυριακής.

Πρωταγωνιστές της σειράς είναι: Ό Γιούγκι Μότο, ένα νεαρό αγόρι, και οί φίλοι του: Τζόν, Τρίσταν και Τέα. Ό Γιούγκι, που άντλει μαγικές δυνάμεις από μία άνεστραμμένη πυραμίδα -τό «πάζλ της χιλιετίας»-, ένώνεται μέ ένα πνεύμα που κατοικεί στην πυραμίδα, τόν Yami Yugi και αποκτά «ειδικές δυνάμεις».

Είχαμε παρακολουθήσει -στό πρώτο μέρος της σειράς-, τόν Γιούγκι νά έχει άναμετρηθεί μέ τόν «κακό» Μαξιμίλιαν Πέγκ, ό όποιος διέθετε κι αυτός ένα από τά «άντικείμενα», τό «μάτι της χιλιετίας», που έχει τή μορφή του «ματιού του Άνουβη».

Κατά τό σενάριο, τά άντικείμενα είναι συνολικά έπτά και καθένα έχει μία ξεχωρι-

1. Βλέπε: ΔΙΑΛΟΓΟΣ, τ. 31, σελ. 34.

στή ικανότητα στό νά άσκει έλεγχο επάνω στους άλλους άνθρώπους.

Μετά τή νίκη του Γιούγκι, ό Πέγκ άποδεικνύεται ότι δέν ήταν «πραγματικά κακός, άπλά χρησιμοποιούσε τίς δυνάμεις του μέ λάθος τρόπο».

Στό δεύτερο μέρος, κάνουν τήν εμφάνισή τους τρεις νέες κάρτες, «οί πιά ισχυρές κάρτες στίς τερατομονομαχίες», δυνατώτερες κι από τόν Έξόντια -τό πιά δυνατό τέρας. Οί τρεις «αιγύπτιοι θεοί» είναι: ό «Όμπελισκ, ό Βασανιστής», ό «Σλάϋφερ, ό Ουράνιος Δράκος» και ό «Φτερωτός Δράκος του Ρά» που μπορούν νά νικήσουν κάθε τέρας.

Θέλοντας νά αποκτήσει τίς κάρτες αυτές, ό Σέτο Κάιμπα, κάτοχος μιας κολοσσιαίας εταιρείας ύψηλης τεχνολογίας, που άσχολείται μέ τή δημιουργία μηχανών προβολής όλογραφικών εικόνων τών καρτών του παιχνιδιού, αποφασίζει νά όργανώσει ένα τουρνουά Τερατομονομαχιών, έλπίζοντας πως έτσι θα εμφανιστούν οί κάτοχοι τών καρτών αυτών.

Στό σενάριο κάνει τώρα τήν εμφάνισή του κι ό Μάρικ, άρχηγός μιας συμμορίας κλεφτών καρτών, ό όποιος προσπαθεί κι αυτός νά συγκεντρώσει όλες τίς κάρτες για νά

διάφορες τεχνικές για «νά ξυπνήσει ή λανθάνουσα δύναμη της Κουνταλίνα». Μέσα σε αυτές «περιλαμβάνεται ή συνειδητή άναπνοή -μέσω της έπιστήμης (sic) της Προναγιάμα-, άσκήσεις καθαρισμού και έξαγνισμού του σώματος, έλεγχος διάφορων κέντρων (Μπάντας)⁵⁰ ώστε ή ενέργεια νά έγκλωβίζεται ή νά

50. Τα μπάντας άποτελούν συγκεκριμένους συνδυασμούς συστολών τών μυών που δημιουργούν «ψυχομυικά κλειδώματα ενέργειας και επαναπροσδιορίζουν τή ροή της πρানা μέσα στο σώμα».

κατευθύνεται κατά βούληση σε διάφορες περιοχές του σώματος»⁵¹. Έδώ νά έπισημάνουμε, ότι ή συγκέντρωση ή ή ενεργοποίηση πνευματικής ενέργειας και ή χρησιμοποίησή της για τήν έπίτευξη κάποιου στόχου ούδεμία σχέση έχει μέ τήν έπιστήμη, αντίθετα άποτελεί χαρακτηριστικό της μαγείας.

(στό επόμενο τό τέλος)

51. <http://www.nea-acropoli.gr/publications/arthra/yoga.htm>

ἀποκτήσει δύναμη. Ὅπως φαίνεται, **οὔτε ὁ Μάριχ εἶναι πραγματικά κακός.** Ἐχοντας ὁμως δεχθεῖ, παρά τή θέλησή του, τή μύηση πού τόν ἀναγκάζει νά εἶναι φύλακας τῶν τάφων τῶν Φαραώ, **«ἄφησε τό κακό νά κυριαρχήσει στήν ψυχή του».** Θέλοντας νά ξεφύγει ἀπό τόν καταναγκασμό, πού τοῦ ἐπέβαλαν οἱ γονεῖς του, κλέβει τό «σκῆπτρο τῆς χιλιετίας» - ἄλλο ἓνα ἀπό τά ἑπτὰ ἀντικείμενα- καί τό χρησιμοποιεῖ γιά νά σκοτώσει τόν πατέρα του. Ὑστερα ἀρχίζει νά μαζεύει τίς κάρτες τῶν αἰγυπτίων θεῶν, ἐνῶ οἱ συγγενεῖς του προσπαθοῦν νά τόν ἀποτρέψουν.

Ὁ Μάριχ μισεῖ τό πνεῦμα τῆς πυραμίδας τοῦ Γιούγκι, καθὼς ὑπῆρξε κάποτε κι αὐτό Φαραώ. Ἀποφασίζει, λοιπόν, νά συμμετάσχει ὁ ἴδιος στό τουρνουά γιά νά πολεμήσει τόν Γιούγκι καί νά τοῦ πάρει τή δύναμή του.

Τό σύστημα μάχης στό τουρνουά δίνει τή δυνατότητα στά ἐμφανιζόμενα τέρατα νά ἀλληλεπιδροῦν μέ τούς παίχτες συζητώντας μαζί τους. Ἀκόμη, ἐμφανίζονται οἱ τεράστιες δυνάμεις τῶν καρτῶν τῶν «αἰγυπτίων θεῶν», πού τελικά, **δέν μποροῦν νά ἐλεγχθοῦν** ἀπό τούς παίχτες καί κάποτε ἐπιτίθενται καί στόν παίκτη πού τίς χρησιμοποιεῖ.

Τέλος, οἱ «ἥρωες» καταλήγουν παγιδευμένοι σέ ἓναν εἰκονικό κόσμο ὅπου πρέπει νά ἐπιβιώσουν ἐνάντια στά τέρατα τῶν καρτῶν.

Τά συμπεράσματα, γενικά, πού ἐξάγει ὁ ἐρευνητής τοῦ «συνδρόμου Yu-Gi-Oh» εἶναι ὅτι οἱ μικροί θεατές -καί στή συνέχεια παίχτες- τῶν «Τερατομονομαχιῶν» ἐνθαρρύνονται ἔντονα **νά συνεργάζονται καί νά συνυπάρχουν ἀρμονικά μέ τούς δαίμονες.**

Γιά νά χρησιμοποιηθοῦν ἰσχυρότερα τέρατα, οἱ παίχτες πρέπει **νά θυσιάσουν -τελετουργικά- πιό ἀδύναμα πλάσματα ἢ νά χρησιμοποιήσουν κάρτες μέ τελετές ἐπίκλησης.** Τά «ἀντικείμενα τῆς χιλιετίας» φέρουν ὅλα ὡς σύμβολο τό «μάτι τοῦ Ἄνουβη». Οἱ κάρτες τῶν «αἰγυπτίων θεῶν» ἔχουν ἀπό μία δαιμονική ιδιότητα ἢ κάθε μία. Ὁ «Σλάυφερ, ὁ Οὐράνιος Δράκος» ἀντλεῖ δύναμη ἀπό

τίς κάρτες τοῦ παίκτη, κι ἔτσι ἡ δύναμή του μπορεῖ νά εἶναι ἀπεριόριστη· ὁ «Ὀμπελισκ, ὁ Βασανιστής» αὐξάνει τή δύναμή του προσθέτοντας σ' αὐτή τή δύναμη τῶν τεράτων πού βασανίζει καί ἐξοντώνει· ὁ «Φτερωτός Δράκος τοῦ Ρά» ἔχει στήν κάρτα του γραμμένη τήν ἐπίκληση, πού ὁ παίκτης πρέπει νά διαβάσει γιά νά τόν χρησιμοποιήσει. Ὁ παίκτης μπορεῖ ἐπίσης **νά ἐνωθεῖ** μαζί του.

Εἶναι φανερό ἡ προσπάθεια, πού γίνεται νά ἐξοικειωθοῦν τά παιδιά μας μέ τούς δαίμονες. Εἶναι ἐμφανές πὼς ἡ σειρά αὐτή προσπαθεῖ νά εἰσαγάγει στόν σατανισμό, ὅσους τήν παρακολουθοῦν. Ἀκόμη, τά παιδιά μας διδάσκονται πολλά ἀρνητικά, ἐπιβαρύνοντας τήν ὑπό διαμόρφωση προσωπικότητά τους, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἀπείθεια πρὸς τούς γονεῖς, καθὼς ἐπίσης, κι ὅτι «πολλοὶ κακοὶ δέν εἶναι κατ' οὐσίαν κακοί, ἀλλά παρεξηγημένοι».

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΚΑΜΠΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ»²

Ὁ ἀρχιραββίνος Dr Jonathan Sacks ἐξέδωσε μία πρωτοφανῆ δημόσια προειδοποίηση γιά τό «Καμπαλιστικό Κέντρο» -τήν μυστικιστική θρησκευτική ὀργάνωση, πού ὑποστηρίζεται ἀπό διασημότητες, συμπεριλαμβανομένων τῆς Madonna καί τῆς Elizabeth Taylor-, ἐν μέσῳ αὐξανομένων ἀνησυχιῶν γιά τίς δῆθεν λατρευτικές πρακτικές του.

Ἡ παρέμβαση τοῦ Dr Sacks ἔρχεται σέ ὥρα πού τό Κέντρο ἐτοιμάζει ἐκτεταμένη καμπάνια στρατολόγησης ὁπαδῶν -ἀπό τό νέο του παράρτημα στό Λονδίνο-, κόστους 3,65 ἑκατομμυρίων λιρῶν καί συνοδεύθηκε ἀπό σειρά διαμαρτυριῶν, πού κατατέθηκαν κι ἀπό ἄλλες ἐβραϊκές ὀργανώσεις στή Βρετανία.

Πρώην μέλη τῆς Καμπαλιστικῆς Ὁμάδας ἰσχυρίστηκαν ὅτι πιέστηκαν νά δωρίσουν μεγάλα χρηματικά ποσά στό Κέντρο, καθὼς καί νά ἀποκοποῦν ἀπό τούς συντροφικούς τους ἢ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους, πού δέν

2. FAIR NEWS, (David Rowan, «The Times»), 3 Ἀπριλίου 2004.

τούς υποστήριζαν, με απειλές ότι «θά τούς συμβοῦν ἄσχημα πράγματα» ἂν ἔφευγαν.

Μία 30χρονη ἐπιχειρηματίας ἀπό τό Λονδίνο περιέγραψε πῶς ὁ ραβίνος ἑνός Καμπολιστικῶ Κέντρου τήν παρότρυνε πρὶν δέκα ἑβδομάδες νά δωρίσει ἀμέσως τό ποσόν τῶν 65.000 λιρῶν, γιά νά ἐξαγνίσει τήν ψυχή τοῦ νεκροῦ πατέρα της.

Ἡ γυναίκα ἰσχυρίζεται ὅτι τῆς εἶπαν πῶς ἓνα τέτοιο δῶρο θά τήν ἀπελευθέρωνε ἀπό τήν ἀρνητική ἐνέργεια, πού τήν ἐμπόδιζε νά κάνει παιδιά καί μιὰ ἐπιτυχημένη σχέση. Ὅταν ἐξήγησε ὅτι δέν μποροῦσε νά συγκεντρώσει ἀμέσως τό ἀνάλογο ποσό, τήν παρότρυναν νά μεταβιβάσει τήν περιουσία της στό Κέντρο.

Ὁ Dr Sacks ἔχει ἀνησυχήσει τόσο πολύ γιά τίς καταγγελίες πού ἔγιναν κατά τοῦ Κέντρου. Γιά τό λόγο αὐτό, τό γραφεῖο του ἐξέδωσε τήν ἀνακοίνωση, πού ἐστάλη σέ συναγωγές στή Βρετανία.

Στήν ἀνακοίνωση περιλαμβάνονται καί τά παρακάτω: «Σέ σχέση μέ τά ὅσα ὑπέπεσαν στήν προσοχή μας σχετικά μέ τό Καμπολιστικό Κέντρο στή Μ. Βρετανία ἐπιθυμοῦμε νά γνωστοποιήσουμε, ὅτι αὐτή ἡ ὀργάνωση δέν ἀναγνωρίζεται ἀπό τό σῶμα τῶν ἀρχιεραββίνων ἢ ἀπό ἄλλη ἐξουσία, πού ἀναγνωρίζεται στή Μ. Βρετανία ἀπό ἐμᾶς». Ἡ ἀνακοίνωση συνυπογράφεται καί ἀπό τό Beth Din, τό ἀνώτατο δικαστήριό τῶν ραββίνων καί ἀπό τό κίνημα τῆς Ἡνωμένης Συναγωγῆς, μέ σκοπό νά γίνει παρόμοια προειδοποίηση σέ ραββινικές ἀρχές σέ ἄλλες χῶρες, ὅπου δραστηριοποιεῖται αὐτή ἡ ὁμάδα.

Τό Κέντρο, οἱ τάξεις τοῦ ὁποίου εἶναι ἀνοιχτές τόσο γιά Ἑβραίους, ὅσο καί γιά μή Ἑβραίους, ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει προσεγγίσει 3,5 ἑκατομμύρια ἀνθρώπους στόν κόσμο μέ τίς διδασκαλίες του, πού βασίζονται σέ μυστικιστική ἐρμηνεία τοῦ Ἑβραϊκοῦ Νόμου. Ὁ ἰδρυτής του, Ραββίνος Philip Berg, ἓνας πρῶην ἀσφαλιστής στή Νέα Ὑόρκη, αὐτοανακηρύχθηκε τῆ δεκαετία τοῦ 1960 ὡς «ἡ μεγαλύτερη ἀυθεντία στόν χῶρο τῆς Καμπολαῖ».

Τό Κέντρο τῆς Καμπολαῖ ἀρνήθηκε νά ἀπαντήσῃ στίς ἐρωτήσεις, πού ἀναφέρονται μέ λεπτομέρεια σέ ἰσχυρισμούς, πού διατυπώθηκαν σέ σειρά συνεντεύξεων πού διεξήχθησαν ἀπό τούς Times. Ἀντιθέτως, ὁ Yehuda Berg, γιός τοῦ Philip Berg, εἶπε ὅτι εἶχαν κατά τό μεγαλύτερο μέρος «ἄριστες σχέσεις» μέ τήν ὀργανωμένη Ἑβραϊκή θρησκεία. Κατηγόρησε δέ τούς καταγγέλλοντες ὡς «ζηλόφθοβους καί σκεπτικιστές».

ΝΕΥΡΟΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ³ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Οἱ κλασσικοὶ κίνδυνοι στόν χῶρο ἐργασίας -μηχανές χωρὶς προστασία, ἀναθυμιάσεις φωτοτυπικῶν μηχανημάτων ἢ καί ὁ θυμὸς τοῦ προϊσταμένου- μᾶς ἀκολουθοῦν πολλές δεκαετίες. Τώρα, ἓνας καινούργιος κίνδυνος ἦλθε νά προστεθεῖ στόν ἐπαγγελματικό μας χῶρο.

Κατά τῆ διάρκεια τῶν τελευταίων δέκα ἢ δεκαπέντε ἐτῶν ἓνας πολύ πιό ὑπουλός κίνδυνος ἔχει εἰσβάλλει στό ἐργασιακό μας περιβάλλον. Ὁ νέος αὐτός κίνδυνος μπορεῖ νά ἐπηρεάσει σοβαρά τό νοῦ καί τήν διανοητική ἰσορροπία καί νά καταστρέψῃ φιλίες καί συνεργασίες. Τελικά, μπορεῖ, στήν πιό καταστροφική του μορφή, νά ὀδηγήσῃ σέ διάλυση τῆς οἰκογένειας.

Εὔστοχα, τό ἀγγλικό λεξικό Ὁξφορντ περιγράφει τό N. L. P. σάν κάτι πού «δημιουργεῖ διαφορετικότητα». Ἔχει διαφημιστεῖ σάν τό «ἐργαλεῖο τῆς ἀλλαγῆς» ἢ σάν «σύστημα ἀλλαγῆς τοῦ πιστεύω». Δυστυχῶς, αὐτές οἱ ἀλλαγές μποροῦν νά ἀλλοιώσουν ὀλόκληρη τῆ ζωή, νά ἐξουθενώσουν τόν ἀκμαῖο καί ἰσχυρό, τόσο εὔκολα ὅσο καί τίς εὐεπηρεάστες προσωπικότητες.

Εἶναι ἀμφίβολο, ἐάν οἱ δεχόμενοι νά πληρώσουν καί νά συμμετάσχουν στά σεμινάρια αὐτά ἔχουν προειδοποιηθεῖ γιά τίς μεταπτώ-

3. Ν. Γ. Π. ἢ Ν. Λ. Ρ., Ἀναδημοσίευση ἀπό τό περιοδικό Fair News, τ. 1/2003, σελ. 16. Βλέπε καί: ΔΙΑΛΟΓΟΣ, τ.23, σελ. 44, Neuro-Linguistic Programming (N. L. P.).

σεις, πού θά ὑποστοῦν ἢ ἐάν ἔχουν ἐξετασθεῖ γιά σημάδια ψυχολογικῆς βλάβης στή συνέχεια.

Οἱ «ἐφευρέτες» τοῦ N. L. P., οἱ Ἀμερικάνοι: Ρίτσαρντ Μπάντλερ, μαθηματικός καί Τζόν Γκρίντερ, γλωσσολόγος, πού ἐφήρμοσαν τήν ἐπινόησή τους πρῶτα στήν Ἀμερική καί στή συνέχεια στή Δύση, εἶναι πλέον σήμερα ἀποδεκτοί.

Δυστυχῶς, οἱ νόθες τεχνικές τους προωθοῦνται στό Ἡνωμένο Βασίλειο καί οἱ κίνδυνοι ἀπό αὐτές δέν ἔχουν δημοσιοποιηθεῖ σέ εὐρεία κλίμακα.

Νεαροί μάνατζερ «ζαλισμένοι» μετά τό σεμινάριο πού πρόσφατα παρακολούθησαν, σπρώχνονται νά ἐπιλέξουν τό ἐπόμενο γιά τό ἐργατικό δυναμικό τους. «Εἶχα τήν αἴσθησι πώς μπορῶ νά πετάξω» δήλωσε ἕνας ἄνδρας μετά τό πρῶτο σεμινάριο.

Τά ἐπόμενα θύματα ὀδηγοῦνται τυφλά στήν νέα τους ἐμπειρία χωρίς νά γνωρίζουν τήν φύση τῆς ἐμπειρίας, στήν ὁποία θά ἐκτεθοῦν. Κι ἀκόμη χειρότερα, μποροῦν νά γίνουν θύματα ἐκφοβισμοῦ, ἀναστολῆς προαγωγῆς ἢ καί ἀπόλυσης. «Τόλμησε νά παραιτηθεῖς ἀπό τό σεμινάριο κι ἔφυγες ἀπό τήν ἐταιρεία», ἦταν συχνά τά λόγια προϊσταμένου διεθνοῦς λογιστικῆς ἐταιρείας, πρὸς μέλη τοῦ προσωπικοῦ, πού εἶχαν ἐπιλεγεῖ ἀπό τήν ἐταιρεία νά παρακολουθήσουν σεμινάρια N. L. P., πρὶν τοὺς «φορτώσουν» γιά τήν Ὀλλανδία ἢ τήν Κύπρο, γιά τή νέα τους ἐργασιακή ἐμπειρία. Τό στέλεχος αὐτό ἦταν ιδιαίτερα ὑπερήφανο γι' αὐτή του τήν στάση.

Τά σεμινάρια N. L. P. συνήθως ξεκινοῦν στόν ἐργασιακό χῶρο, στή συνέχεια, καθώς τό πρόγραμμα ἐξελισσεται, μπορεῖ νά μεταφερθοῦν στήν αἴθουσα συνεδρίων κάποιου ἐπαρχιακοῦ ξενοδοχείου, συχνά σέ ἄλλη χώρα καί πολύ μακριά ἀπό τόν τόπο διαβίωσης, ὥστε αὐτοί πού ὑποπτεύονται, ὅτι κάτι εἶναι προβληματικό, νά δυσκολευτοῦν νά «δραπετεύσουν».

Σέ αὐτούς πού μένουν προωθεῖται ἕνα σχεδόν παιδικό πνεῦμα συμμετοχῆς καί συντρο-

φικότητας, παραδόξως, μαζί μέ τήν ἔξαρση τῆς ἀλαζονείας καί τοῦ ἐλιτισμοῦ.

Ἀπό τά προκαταρκτικά στάδια τοῦ προγράμματος περνοῦμε τώρα στή διαδικασία τῆς ἀνάπλασης τῆς συμπεριφορᾶς καί τῆ δημιουργία δραστικῶν προσωπικῶν νοητικῶν καταστάσεων κι εἶναι ἡ ὥρα αὐτή πού οἱ συμμετέχοντες ἐνθαρρύνονται νά «διαχωρισθοῦν»⁴ ἢ νά ἐπιτύχουν μία κατάσταση ὑπνωσης. Ἡ κατάσταση αὐτή ἐπιχειρεῖται μέ τεχνικές πού προσδιορίζονται ὡς: «ἀναδρομές»⁵, «καθοδηγούμενη φαντασία»⁶ καί «ἐνσωματωμένες ἐντολές»⁷, «ἴχνη ὀπτικῆς προσπέλασης»⁸ ἢ «φραστικά τεχνάσματα»⁹. Αἰφνιδιάζοντας, μέ ἄλλα λόγια καί ἀναστατώνοντας τοὺς συμμετέχοντες μέχρις αὐτοῖ νά βρεθοῦν σέ σύγχυση.

Κάποιοι ἐκπαιδευτές καί ἐγχειρίδια ἐκμάθησης προτείνουν ἀκόμη καί παραισθησιογόνα ἢ «δεξαμενές ἐπίπλευσης»¹⁰ γιά νά ὑποβοηθήσουν καταστάσεις ὑπνωτισμοῦ καί ἔκστασης. Μόλις αὐτή ἡ κατάσταση ἐπιτευχθεῖ ἢ νέα ἐργασιακή ἠθική μπορεῖ νά ἐμφυτευθεῖ. Ὁ «ἀνοικτός νοῦς», ὁ νοῦς σέ κατάσταση ὑπνωσης, μπορεῖ νά δεχθεῖ ὅ,τιδήποτε τοῦ ὑποβληθεῖ. «Μπορῶ νά βαδίσω στήν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, ... σέ ἀναμμένα κάρβουνα ... νά ἔχω ὅ,τι ἐπιθυμῶ», εἶναι συχνές φράσεις στά μηνύματα τῶν «Κέντρων Ἐκπαίδευσης».

4. «Dissociation». Ἀπορροφιστική τεχνική διαχωρισμοῦ τοῦ ἀτόμου σέ «παρατηρητή» καί «παρατηρούμενο» μέ στόχο τήν «καλύτερη κατανόηση» προβλήματος (Οἱ ἐπιστήμονες θά μποροῦσαν ἐδῶ νά διαγνώσουν διχασμό προσωπικότητος).

5. «Backtracking». Τεχνική χρονικῆς ὀπισθοδρομῆσης τοῦ ἀσκουμένου μέ στόχο τήν παρατήρηση καί ἐπίλυση ψυχολογικῶν καταστάσεων.

6. «Guided imagery». Τεχνική ὄπου ἡ φαντασία μεθοδεύεται πρὸς συγκεκριμένα σενάρια μέ σκοπὸ τήν ἐπίτευξη συγκεκριμένων στόχων.

7. «Embedded commands». Τεχνική προφορᾶς συγκεκριμένων λέξεων, στό σύνολο τῆς φράσης, μέ εἰδικὸ τρόπο, μέ στόχο τὴ χειραγώγηση τοῦ συνομιλητοῦ.

8. «Eye accessing clues». Τεχνική γιά τήν ἐξαγωγή συμπερασμάτων ἀπὸ τήν κίνηση καί τήν ἔκφραση τῶν ματιῶν τοῦ συνομιλητοῦ.

9. «Sleight of mouth». Φραστικά σχήματα πού θεωροῦνται ὅτι λειτουργοῦν καταλυτικά πρὸς τὸ ἐπιθυμητὸ ἀποτέλεσμα.

10. «Floatation Tanks». Εἰδικές, κλειστὲς δεξαμενές μέ ρηχὸ νερὸ χρησιμοποιούμενες γιά χαλάρωση καί διαλογισμό.

«Στό όπλοστάσιο του Ν. Λ. Ρ.», έξομολογείται μία μητέρα, πού ή οίκογένειά της έπεσε θύμα τών καταστροφικών αποτελεσμάτων του Ν. Λ. Ρ., «*υπάρχει τό “τηλεσκοπικό όπλο” μέ ισχύ θανατηφόρα κι ελάχιστες δυνατότητες έντοπισμού. Τό βραχύ βεληνεκές αυτού του “όπλου” είναι ή συγκαλυμμένη μελέτη τών ευαίσθητων σωματικών ίχνων και της κίνησης τών ματιών του θύματος. Η παρατήρηση αυτή στη συνέχεια θά χρησιμοποιηθεί για σκοπούς χειραγώγησης. Ένας έμπειρος χρήστης του Ν. Λ. Ρ. μπορεί νά κανηθεί ότι μπορεί νά πάρει ό,τι επιθυμεί, κάτω άπ’ τίς όποιες συνθήκες. Αυτή ή αυτόκλητη είσβολή κατευθυνόμενης σκέψης και συναισθήματος βιώθηκε στην δική μου οίκογένεια και δέν διστάζω νά τήν χαρακτηρίσω ως πνευματικό βιασμό».*

Σχόλιο του ΔΙΑΛΟΓΟΥ: Στή χώρα μας είναι πολλές οί ομάδες εκείνες πού έντάσσουν τόν Νευρογλωσσικό Προγραμματισμό (Ν. Λ. Ρ.) στά σεμινάρια και στά προγράμματά τους. «Αθώα» σεμινάρια Διοίκησης Έπιχειρήσεων χρησιμοποιούν αυτήν κι άλλες τέτοιες τεχνικές πού όλες βασίζονται στη ύπνωση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ή αναφερομένη στον κατάλογο τών «Άσυμβιβάστων μέ τήν Όρθόδοξη Πίστη» ομάδων¹¹, μέ τά στοιχεία: «Success Dynamics - Η Δυναμική της Έπιτυχίας».

SHAMAN KING (Ο ΣΑΜΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ)

Είπε κάποτε ό Άγιος Κοσμάς ό Αιτωλός: «Θά έλθει ή εποχή πού ό διάβολος θά μπει στά σπίτια μέσα σέ ένα κουτί και τά κέρατά του θά βγαίνουν από τίς σκεπές».

Πραγματικά, ή τηλεόραση είναι ένα πρώτης τάξεως όπλο για τόν διάβολο, καθώς του δίνει τήν δυνατότητα νά παρασύρει νεαρά κυρίως πρόσωπα μέσω τών τηλεοπτικών προγραμμάτων.

Θά μπορούσαμε νά αναφέρουμε πολλά για τήν πληθώρα τών «παιδικών» έκπομπών

πού έχουν σαν βασικό θέμα τή μαγεία. Θά περιοριστούμε όμως στην πιο πρόσφατη από αυτές τίς έκπομπές, πού φέρνει πιά άνθρωπους και δαίμονες τόσο κοντά, πού ελάχιστα απέχει από τήν πραγματικότητα.

Ό τίτλος της, Shaman King (ό Σαμάνος βασιλιάς), λέει ήδη αρκετά. Άλλά άς έξετάσουμε λίγο βαθύτερα τό σενάριο.

Η ιστορία ξεκινά μέ άφορμή «**τό Τουρνουά τών Σαμάνων**», πού διοργανώνεται κάθε 500 χρόνια, για νά αναδειχθεί «**ό ισχυρότερος σαμάνος**». Άς δούμε, λοιπόν, τούς σαμάνους έτσι όπως θέλει νά μάς τούς παρουσιάσει ή τηλεοπτική σειρά.

«Οί σαμάνοι έχουν τήν ικανότητα νά ελέγχουν πνεύματα και νά χρησιμοποιούν τίς δυνάμεις και τίς ικανότητες τών πνευμάτων τους στη μάχη. Ένα ένδιαφέρον στοιχείο είναι ότι ή δύναμη του σαμάνου δέν προέρχεται έξ ολοκλήρου από τό πνεύμα πού ελέγχει, αλλά είναι συνδυασμός τών ικανοτήτων του σαμάνου και του πνεύματος τό όποιο κατέχει (ή μάλλον, “τό όποιο τόν κατέχει”). Μέσω της εκπαίδευσης, ό σαμάνος και τό πνεύμα του συνδέονται άρμονικότερα και μπορούν νά χρησιμοποιήσουν ισχυρότερες επιθέσεις στη μάχη». Πρόκειται, λοιπόν, καθαρά για συνεργασία μέ τούς δαίμονες και εκπαίδευση σέ τεχνικές για τήν καλύτερη συνύπαρξη μαζί τους.

Πρωταγωνιστές της σειράς είναι ό νεαρός Yoh Asakura, πού είναι σαμάνος, και ό όποιος -όπως συνήθως συμβαίνει σέ παρόμοιες σειρές- είναι αυτός πού θά «**σώσει τόν κόσμο από τό κακό**». Μαζί μέ μία ομάδα νέων της ίδιας περίπου ηλικίας -πού είναι και αυτοί σαμάνοι και πού τόν ακολουθούν, άφοϋ πρώτα νικήθηκαν από αυτόν- αντιμετώπιζει άλλους ισχυρούς σαμάνους-άντιπάλους και τελικά κατορθώνει νά νικήσει τόν «**κακό δίδυμο άδελφό του**», ό όποιος είναι ή **μετενσάρκωση κάποιου άρχαίου προγόνου** του.

Άπό τήν πλευρά του έθισμένου σέ τέτοια θέματα παιδιού, ή ιστορία είναι πραγματικά δελεαστική. Ποιό παιδί δέν θά επιθυμούσε

11. Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Έρωτων Μητροπόλεων διά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας, Άλίαρτος, 20-26/9/1995. Άριθμός καταλόγου: 349.

νά διαθέτει μαγικές δυνάμεις και νά πολεμᾶ τό κακό; Κι αὐτό ἀκριβῶς κάνει τέτοιες σειρές τρομερά ἐπικίνδυνες.

Ἀναλύοντας, τώρα, τίς προσωπικότητες τῶν ἡρώων, μποροῦμε νά βγάλουμε διάφορα συμπεράσματα. Ὁ 15χρονος, περίπου, Yoh παρουσιάζεται νά ζεῖ μακριά ἀπό τούς γονεῖς του, μέ συντροφιά τῆ συνομήλικη «μνηστή» του (ἄκουσον, ἄκουσον...), Anna -ἡ ὁποία κατέχει μάλιστα τή δύναμη νά ἐπικοινωνεῖ μέ τά πνεύματα τῶν νεκρῶν-, τήν Tamao, πού μπορεῖ νά προβλέπει τό μέλλον, τόν ἀρκετά μικρότερο σέ ἡλικία (πιθανῶς 7χρονο) Manta, πού συχνά χρησιμεύει στήν Anna σάν ὑπηρέτης καί τόν «πνεῦμα-φύλακα» (δαίμονα) τοῦ Yoh, τόν σαμουράϊ Amidamaru. Σιγά, σιγά προστίθενται στήν ομάδα καί ἄλλοι χαρακτήρες, ὅπως ὁ ἐκπαιδευόμενος σαμάνος Ryu, ὁ Horo Horo, πού θέλει νά γίνει βασιλιάς τῶν σαμάνων, γιά νά προστατέψει τά πνεύματα τοῦ χωριοῦ του, ὁ Ren, ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τῆς «πανίσχυρης οἰκογένειας Ταο» -πού συμμετέχει στό τουρνουά τῶν σαμάνων κατ' ἐντολή τοῦ δαιμονισμένου πατέρα του, γιά νά ξαναδώσει στήν οἰκογένειά του τήν παλιά δύναμή της-, ὁ Faust VIII, πού ἀποδεικνύεται νεκρομάντης καί χρησιμοποιοῖ στίς μάχες **τόν σκελετό τῆς νεκρῆς ἀγαπημένης του**, τήν ὁποία καί τελικά ἀνασταίνει... καί ἄλλοι.

Οἱ μάχες μεταξύ τῶν σαμάνων ἔχουν ὅλες κάτι κοινό: τή χρήση πνευμάτων (δαιμόνων), πού εἴτε ἐνσωματώνονται στά ὅπλα τῶν σαμάνων εἴτε ἐνώνονται καί μέ τούς ἴδιους, καταλαμβάνοντάς τους σωματικά. Π.χ. ὁ πατέρας τοῦ Ren παρουσιάζεται σχεδόν πάντα μέ ἄτρωτο καί σχεδόν ἄῤλο σῶμα, πού ἀποτελεῖται ἀπό τά πνεύματα τῶν προγόνων τῆς οἰκογένειάς του.

Συγχρόνως, δέν λείπουν καί οἱ μαγικές τελετές. Ἡ Jeanne-sama, ἀρχηγός μιᾶς ὁμάδας σαμάνων, πού ἀναφέρεται συχνά μέ τό ψευδώνυμο Iron Maiden (Σιδηρά Παρθένος) -λόγω τῆς μεταλλικῆς κατασκευῆς μέσα στήν ὁποία βρίσκεται ἐγκαταστημένη-, προσπαθεῖ

νά ἀποκτήσει δύναμη ἀνοίγοντας τήν «**Πύλη τῆς Βαβυλώνας**»¹². Ὁ Faust VIII κάνει σατανιστικές τελετές σέ νεκροταφεῖο καί προσπαθεῖ νά θυσιάσει τόν Manta -πού τόν ἔχει δέσει σέ ἕνα σταυρό-, γιά νά «**φέρει πίσω**» τήν ἀγαπημένη του. Ἡ Anna ἀποκτᾶ τό «**βιβλίο τῶν σαμάνων**» καί τίς «**1.080 χάντρες**» -ἀφοῦ δοκιμαστεῖ ἀπό τά πνεύματα- καί τά χρησιμοποιοῖ γιά νά δείξει στόν Yoh καί στήν παρέα του τήν ἱστορία τῶν σαμάνων καί νά ἐνισχύσει τή δύναμή τους καί διάφορα ἄλλα...

Θά χρειαζόμασταν σελίδες πολλές γιά νά παρουσιάσουμε ὅλα τά ἐπιλήψιμα σημεῖα αὐτῆς τῆς τηλεοπτικῆς σειρᾶς, σέ ὅλο τους τό «μεγαλεῖο». Ἴσως ἐπανέλθουμε κάποτε, σέ ἐπόμενο τεῦχος. Θεωροῦμε πάντως τά στοιχεῖα ἀρκετά γιά νά πείσουν τόν καθένα νά ἀποτρέψει τά παιδιά του ἀπό τήν παρακολούθηση τῆς ἐπικίνδυνης αὐτῆς σειρᾶς.

Ἄς ἀναλογιστοῦμε τήν ἀσφάλεια τῶν παιδιῶν μας κι ἄς περιορίσουμε τήν ἀλόγιστη τηλεοπτική χρήση.

Ο ΝΙΚ ΜΑΡΒΕΛ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΗΡΙΟ

Ἐνα βιβλίο τοῦ Mark Elias Johnes
σέ μετάφραση καί προσαρμογή
Γιάννη Μηλιῶνη.

Ὁ «**Νίκ Μάρβελ**» εἶναι ἕνα «μυθιστόρημα», ὅμως ἕνα «μυθιστόρημα» ἀλλοιώτικο ἀπό τ' ἄλλα.

Εἶναι γραμμένο γιά παιδιά, ἀλλά, ὅπως λέει κι ὁ μεταφραστής του, γιά παιδιά ἀπό 9 μέχρι καί 99 ἐτῶν.

Εἶναι γραμμένο γιά τά παιδιά τῆς γενιᾶς αὐτῆς καί μέσα σ' αὐτό, τά νέα παιδιά θά συναντήσουν τή γενιά τους, μέ τά καλά της

12. Πύλη πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς Ἀστάρτης (Ishtar) πού κτίσθηκε τὸν 6ο π. Χ. αἰῶνα ἐπὶ βασιλείας Ναβουχοδονόσορος.

καί τήν ἀσχήμια της κι ἴσως στό τέλος νά θελήσουν ν' ἀξιοποιήσουν τά καλά.

Ὁ «**Νίκ Μάρβελ**» εἶναι ἓνα «μοντέρνο» βιβλίο, πού μιᾶ στά σημερινά παιδιά στή γλῶσσα τους, στή γλῶσσα, πού αὐτά καταλαβαίνουν καί μέσα ἀπό τή γλῶσσα αὐτή περνᾶ κάποια ἄλλα πράγματα, πού τά σημερινά παιδιά ἴσως δέν ἄκουσαν ποτέ κι ἴσως δέν φαντάζονται κἄν ὅτι ὑπάρχουν.

Ὁ «**Νίκ Μάρβελ**» γράφτηκε γιά σένα καί γιά τό παιδί σου, ἀλλά εἰδικά γράφτηκε γιά τό παιδί τοῦ «γείτονα», πού δέν ἔχει καί πολλές σχέσεις μέ τήν Ἐκκλησία.

Κάποια ἀπό τά γεγονότα καί τά πρόσωπα πού ἐμπλέκονται στό «μῦθο» εἶναι φανταστικά, κάποια ἄλλα ὅμως ὄχι, κι ἀπό ἐσένα ἐξαρτᾶται νά βρεῖς τελικά τήν ἀκρῆ.

Ἀξίζει νά τό διαβάσεις τό «μυθιστόρημα» αὐτό. Θά σοῦ λύσει πολλά ἐρωτήματα, πρὶν σοῦ δημιουργήσει καινούργια.

«Νίκ Μάρβελ»: Διάβασέ το, διάδωσέ το, χάρισέ το ὅπου μπορεῖς!

ΟΙ ΓΚΟΥΡΟΥ, Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ

τοῦ Διονυσίου Φαρασιώτη

Ἐνα βιβλίο αὐτοβιογραφικό. Περιγράφει τόν ἀγῶνα ἑνός Ἑλληνα, σύγχρονου νέου νά βρεῖ τήν ἀλήθεια. Μιά πορεία ἀγωνιώδης, ἐπίπονη, γεμάτη κινδύνους σωματικούς ἀλλά κυρίως ψυχικούς καί πνευματικούς.

Μιά πορεία πού τόν ἔφερε στήν Ἰνδία, ψηλά στά Ἰμαλάια, μέσα στά ἄσραμ τῶν Ἰνδῶν μάγων καί γκουρού, ἀλλά καί στά μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Μιά πορεία πού θά εἶχε ἄσχημο τέλος ἂν ὁ θαυμαστός γέροντας Παῖσιος δέν προστάτευε

καί σκέπαζε μέ τήν προσευχή του καί τήν μεγάλη πνευματική του δύναμη τόν μπερδεμένο αὐτό νεαρό.

Ἔτσι, μέσα ἀπό τά γεγονότα, γίνεται φανερή ἡ μεγάλη ἀγάπη ἑνός θεοφόρου γέροντα, τά πνευματικά του χαρίσματα καί ἡ ἀκατανίκητη πνευματική του δύναμη, πού συντριβεί τήν μαγική

-σατανική δύναμη τῶν γκουρού κι ἐλευθερώνει τελικά τόν νέο ἀπό τά δίχτυα τους. Ὁ νέος αὐτός κατηχεῖται τελικά στήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν γέροντα Παῖσιο καί γίνεται συνειδητό μέλος τῆς Ἐκκλησίας.

Τό βιβλίο αὐτό ἔχει γραφεῖ μέ προτροπή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου, τήν εὐλογία τοῦ γέροντος Παῖσιου καί τήν ἐπίβλεψη τοῦ μακαριστοῦ π. Ἰσαάκ, στενοῦ μαθητοῦ καί βιογράφου τοῦ γέροντος Παῖσιου.

Θεωροῦμε τό βιβλίο κατάλληλο καί ἀποκαλυπτικό γιά ὅλους τοὺς Χριστιανούς, ἀλλά καί γιά πρόσωπα πού εἶναι ἐπηρεασμένα ἀπό τήν προπαγάνδα τῆς «Νέας Ἐποχῆς», τήν γιόγκα καί τίς ἄλλες ἀνατολικές κακοδοξίες στίς ὁποῖες γίνεται ἐμπεριστατωμένη κριτική. Πολλοί ἄνθρωποι ἔχουν βρεῖ τό βιβλίο αὐτό ὠφέλιμο καί συναρπαστικό.

Σελίδες: 512, τιμή: 12,00 €¹³.

Τηλ. παραγγελιῶν: 2310 937235.

13. Στούς ἀναγνώστες τοῦ «ΔΙΑΛΟΓΟΥ» τό βιβλίο προσφέρεται 5 €, τιμῆς ἕνεκεν.

Ἐνας ἀδελφός παρακάλεσε τόν ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ: «Πές μου ἓνα λόγο». Καί ὁ Γέροντας τοῦ λέει: «Πήγαινε καί νά σκέφτεσαι, ὅπως σκέφτονται οἱ κακοῦργοι πού εἶναι στή φυλακή ἐκεῖνοι πάντα ρωτοῦν τοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι ὁ ἄρχοντας καί πότε ἔρχεται, καί κλαῖνε ἀπό τήν ἀγωνία. Ἔτσι καί ὁ μοναχός ὀφείλει πάντα νά προσέχει τήν ψυχή του καί νά λέει: “Ἀλίμονό μου πῶς θά μπορέσω νά παρουσιασθῶ στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ καί τί θά τοῦ ἀπολογηθῶ;” Ἄν σ' αὐτό ἔχεις διαρκῶς στραμμένη τήν προσοχή σου, μπορεῖς νά σωθεῖς».

“Τό Μέγα Γεροντικό”, ἔκδ.: Ἰ. Ἦσυχ. “Τό Γενέσιον τῆς Θεοτόκου”, Πανόγραμμα Θεσσαλονίκης.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, **89,5 FM**, μεταδίδονται οἱ ἑξῆς ἐκπομπές:

1) **Ἐπιμέλεια καὶ παρουσίαση τοῦ Γραμματεῦς τῆς Σ. Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων, π. Κυριακός Τσουρός.**

Ἐπιμελεῖται καὶ παρουσιάζει ὁ Γραμματεὺς τῆς Σ. Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων, π. Κυριακός Τσουρός.

2) **Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως. Τετάρτη, 15.00-16.00 & 2.00-3.00.**

Παραγωγός: Π. Ε. Γ. (Πανελλήνια Ἑνωσις Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἄτόμου). Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

3) **Ἐκκλησία καὶ Αἱρέσεις. Πέμπτη, 16.00-16.30 & 2.00-2.30.**

Παραγωγός: Π. Ε. Γ., σέ συνεργασία μὲ τὴ Σ. Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων. Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

4) **Ἐπιμέλεια καὶ παρουσίαση τοῦ Ἀρχιμ. π. Δανιὴλ Γούβαλης.**

Ἐπιμελεῖται καὶ παρουσιάζει ὁ Ἀρχιμ. π. Δανιὴλ Γούβαλης.

Ἰστοσελίδα τῆς **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**:

www.ecclesia.gr, e-mail: iera-synodos@ecclesia.gr,

Ἰστοσελίδα τῆς **Π. Ε. Γ.**: www.ppu.gr

Εἶπε ἓνας Γέροντας: «Λίγο-λίγο συνήθισε τὴν καρδιά σου νὰ λέει γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς: “Στ’ ἀλήθεια, αὐτὸς εἶναι πιὸ προχωρημένος ἀπὸ μένα στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ”. Καὶ πάλι “Αὐτὸς εἶναι καλύτερος ἀπὸ μένα”. Καὶ ἔτσι σιγά-σιγά θὰ φτάσεις στὸ σημεῖο νὰ βάζεις τὸν ἑαυτό σου κάτω ἀπὸ ὅλους, καὶ θὰ κατηκοίσει μέσα σου τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ, ἂν περιφρονήσεις ἓναν ἄνθρωπο, φεύγει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀπὸ σένα καὶ παραδίνεις τὸν ἑαυτό σου σέ σαρκικούς μολυσμούς καὶ σοῦ σκληρύνεται ἡ καρδιά καὶ δέν θὰ ὑπάρχει καμιὰ κατάνυξη μέσα σου».

“Τὸ Μέγα Γεροντικό”, ἔκδ.: Ἰ. Ἡσυχ. “Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου”, Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν ἐφέτος, στὰ πλαίσια τῆς Π.Ε.Γ., οἱ ἑξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκηνικοῦ τῶν Αἱρέσεων καὶ τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καὶ δράσης **τῆς Ἑταιρίας «Σκοπιά»** τῶν **«Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»** (Κάθε Τετάρτη, 6.00’-7.00’ μ.μ.)

2. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καὶ δράσης **τῶν Πεντηκοστιανῶν**. (Κάθε Δευτέρα, 6.00’-8.00’ μ.μ.)

3. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καὶ δράσης **τῆς Νεοειδωλολατρίας**. (Κάθε Δευτέρα, 6.30’-8.30’ μ.μ.)

4. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ **τῆς «Νέας Ἐποχῆς»** (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο-Γνωστικές, Σατανιστικές, κ.λπ. ὁμάδες). (Κάθε Τετάρτη, 7.00’-8.00’ μ.μ.)

Τὰ **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετὰ τὴν Ε.Ρ.Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: 210 6396665.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Πανελλήνια Ένωση Γονέων
για την Προστασία του Έλληνορθόδοξου
Πολιτισμού της Οικογενείας και του Άτόμου.

Άγια Παρασκευή, 16 Ιουνίου 2006.

Πρός την εφημερίδα SANTA,
κ. κ. Κων. Καβαλάρη, Χαρ. Μικρόπουλο &
Στ. Γιαννακόπουλο
Fax: 210 6007750

Κύριοι,

Θά θέλαμε, μέ την 3^η αυτή επιστολή μας, νά σās συγχαροῦμε για την ανανέωση τής εφημερίδας και νά ευχηθοῦμε «καλή συνέχεια» στην αξιόλογη προσπάθειά σας.

Θά θέλαμε επίσης νά σās **συγχαροῦμε θερμά** γιατί εισακούσατε την παράκλησή μας και **ἀφαιρέσατε την σελίδα τής Ἀστρολογίας** ἀπό την εφημερίδα.

Νά σās ὑπενθυμίσουμε και πάλι ὅτι ἡ «Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία του Έλληνορθόδοξου Πολιτισμού τής Οικογένειας και του Άτόμου» (Π. Ε. Γ.) εἶναι ἕνας φορέας πού ἀριθμεί ἑκατοντάδες μέλη και ἐνημερώνει πολλές χιλιάδες και διά του περιοδικού «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» τό ὅποιο ἐκδίδει σέ 8.000 ἀντίτυπα.

Ἡ Π. Ε. Γ. προσπαθεῖ νά εὐαισθητοποιήσει τό κοινό στή χώρα μας ἀλλά και διορθόδοξως ἐπί θεμάτων αἱρέσεων και παραθηρησιασ καθώς και ἐπί θεμάτων ἀποκρυφισμοῦ και μαγείας μεταξύ τῶν ὁποίων ἐντάσσεται

και ἡ Ἀστρολογία.

Ἡ Π. Ε. Γ. ἔχει ἐνημερώσει συχνά διάφορα ἔντυπα ἐπί του θέματος τής Ἀστρολογίας και του Ἀποκρυφισμοῦ γενικότερα και πάντα ἡ ἀνταπόκριση ὑπῆρξε ἄκρως θετική ἐφ' ὅσον ἡ ἐνέργεια τῶν διαφόρων ἰδιοκτητῶν ἐντύπων -νά περιλαμβάνουν ἀποκρυφιστικό ὑλικό στά ἔντυπά τους- δέν προέρχεται ἀπό τίς «θηρησκευτικές» τους ἐπιλογές, ἀλλά εἶναι ἀποτέλεσμα του συρμοῦ τής ἐποχῆς και τής λανθασμένης πίστεως ὅτι «ἡ Μαγεία και ἡ Ἀστρολογία πουλάνε».

Ἡ Π. Ε. Γ. εἶναι ἰδιαίτερα εὐαίσθητη, ὅταν τά ἔντυπα αὐτά ἀπευθύνονται σέ παιδιά.

Νά εἶστε βέβαιοι ὅτι **ἡ μὴ προβολή τής Ἀστρολογίας ἀπό τήν Santa** θά χαροποιήσει χιλιάδες ἀνθρώπους πού λαμβάνουν τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» και πού εἶναι λειτουργικά ἐνταγμένοι στην Ἐκκλησία. Ἐμεῖς ἀπό τήν πλευρά μας, θά δημοσιοποιήσουμε στό ἐπόμενο τεῦχος του «ΔΙΑΛΟΓΟΥ» τήν καλή σας αὐτή ἐνέργεια.

Σās εὐχαριστοῦμε
Κωνσταντῖνος Παπαχριστοδούλου

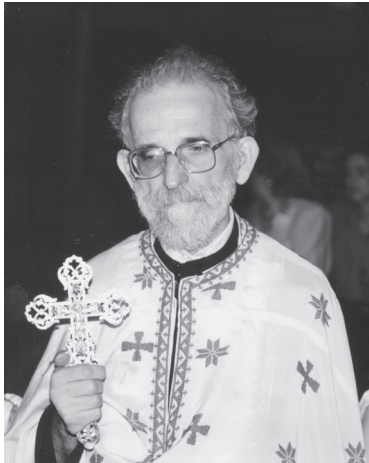
Κοινοποίηση πρὸς:

τὴν Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Αἱρέσεων,
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: Fax. 210
7272244,

τόν κ. Ν. Φωτόπουλο, Ἀντιδήμαρχο, Πρόεδρο
Ἐπιτροπῆς Παιδείας: Fax. 210 6016062,
τίς Δημοτικές Ἀρχές, τοὺς Ἐκκλησιαστικούς
Φορεῖς τῆς περιοχῆς, τόν Τοπικό Τύπο.

Ρώτησε κάποιος ἀδελφός τόν ἀββᾶ Παμβώ: «Γιατί μέ ἐμποδίζουν τά πονηρά πνεύματα νά κάνω καλό στόν πλησίον;» Καί του λέει ὁ Γέροντας: «Μὴ μιλάς κατ' αὐτόν τόν τρόπο, γιατί ἔτσι ἀποκαλεῖς ψεύτη τόν Θεό. Καλύτερα πές: «Δέν θέλω νά ἐλεῶ». Γιατί ὁ Θεός ἔχει πεῖ ἤδη: Σās ἔδωσα τήν ἐξουσία νά πατᾶτε πάνω σέ φίδια και σκορπιούς και σ' ὅλη τή δύναμη του ἐχθροῦ».

«**Τό Μέγα Γεροντικό**», ἔκδ.: Ἱ. Ἦσυχ. «Τό Γενέσιον τῆς Θεοτόκου», Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή.
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life.
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας.
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καί Ὁρθοδοξία.
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καί παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ'.
6. Πεντηκοστιανοί καί Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση.
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ'.
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία.
9. Μετεναρ୍କωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β'.
10. Διαλογισμός ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση.
11. Ντοκουμέντα γιά τίς αἱρέσεις καί τήν παραθρησκεία.
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σέ δρόμο τοῦ Ἐωσφόρου.
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικές Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
14. Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καί παραθρησκευτικῶν ομάδων.
15. Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενική θεώρηση, Καμπάλλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροι κλπ. (τεύχη 1-20).
16. Νεοσατανισμός, Ὁρθόδοξη θεώρηση καί ἀντιμετώπιση.
17. Ἐγγληματικό δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν.
18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
19. Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.
20. Προβληματική καί στρατηγική στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπροῦκλιν, τόμοι Α', Β' καί Γ'.
22. Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιά τήν οἰκογένεια.
23. Τό Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἄκομη συνιστοῦμε

24. Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικές πνευματικές ἐξαρτήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμετώπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως, Ἀλιάρτος 20-26/9/1995.
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτική Ἐλευθερία, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστιανοί στήν Ἑλλάδα, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
28. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
29. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, Σαηεντολογία. Γνωστή θρησκεία ἢ παραθρησκεία; Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
30. Λεωνίδου Ι. Φιλιππίδου. Ἡ Παγκόσμιος προσοδογία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
31. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναί ἢ ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;», Δ' ἔκδοση, Ἀθήνα, ΠΕΓ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητική ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιά τήν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς (τηλ. 23710-41880).
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάκκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντική, κοινωνική καί νομική ἀντιμετώπισή τους, ΠΕΓ Κύπρου.
3. Α' Εὐρωπαϊκή συνδιάσκεψη - Καταστροφικές λατρεῖες καί ψυχο-ομάδες, Λεμεσός, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-5725-712839).
4. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλαγκόφτη, Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιά πραγματική ἀπειλή, ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ.: 2310-222.511).

Τά παραπάνω βιβλία διατίθενται στά βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δέν βρῖσκετε τά βιβλία 1-31, μπορεῖτε νά ἀπευθυνθεῖτε στήν ΠΕΓ, τηλ. (210)6082271 & (210)6396665, προκειμένου νά σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπί ἀντικαταβολῆ.